

Дневникъ

(стенографски)

и

XV-то обикновено Народно събрание.

Първа редовна сесия.

— 3 —

LVI заседание, петък, 27 януарий 1912 г.

(Открито отъ председателя г. д-ръ Ю. Даневъ, въ 3 ч. слѣдъ пладне)

Прѣдседателъ: (Звъни) Засѣданието се отваря. Моля секретаря г. Александъръ Кипровъ да прочете списъка на г. г. народнитѣ прѣдставители.

Секретарь А. Кипровъ: (Прочита списъка. Отсъствуватъ г. г. народнитѣ прѣдставители: Желѣзъ Абаджиевъ, Никола Алтимирски, Янко х. Атанасовъ, Петъръ Бабаджановъ, Иванъ Балтаджиевъ, Димитъръ Бръчковъ, Велчо Велчевъ, д-ръ Георги Гаговъ, Георги Губидѣльниковъ, Богданъ Дачевъ, Мурадъ-бей Джевдедовъ, Георги Джевизовъ, Василь Димчевъ, Христо х. Димитровъ, Иванъ Еневъ, д-ръ Димо Желѣзовъ, Георги Згуревъ, Стефанъ Икономовъ, Георги Илиевъ, Григоръ х. Константиновъ, Петко Кочанковъ, Кръстю Попкръстевъ, Герго Лакровъ, Георги Маджаровъ, Митю Милковъ, Никола Начевъ, Василь п. Николовъ, Раденко Николовъ, Павелъ Парашановъ, Иванъ Пецовъ, Венедиктъ Поповъ, Стефанъ Поповъ, Иванъ Русевъ, Юрданъ Русевъ, Иванъ Соколовъ, д-ръ Константинъ Списаревски, Ганчо Торомановъ, д-ръ Цоню Тотевъ, Апостолъ Урумовъ, Христо Хаджиевъ, Борисъ Христовъ и Христо Цаневъ)

Прѣдседателъ: Отъ 212 народни прѣдставители отсъствуватъ 42 души. Слѣдователно, има законния брой, за да се счита Събранието редовно конституирано и да може да се пристъпи къмъ работа.

Прѣди да пристъпимъ къмъ дневния редъ, съобщавамъ на г. г. народнитѣ прѣдставители, че нѣкои народни прѣдставители сж искали отпускъ. За да имъ се разрѣши такъвъ, трѣбва да се вземе съгласието на Народното събрание. Тѣй щото, моля народнитѣ прѣдставители, които сж съгласни да се разрѣшатъ такива отпуски на нѣкои г. г. народни прѣдставители, да си вдигнатъ ржката, а именно:

Търновскиятъ народенъ прѣдставителъ г. Кръстю Попкръстевъ иска 4 дена отпускъ. Моля, които сж съгласни да му се даде исканиятъ отпускъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

Татарпазарджишкиятъ народенъ прѣдставителъ г. д-ръ Георги Гаговъ иска 3 дена отпускъ. Моля

г. г. народнитѣ прѣдставители, които сж съгласни, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

Моля г. г. народнитѣ прѣдставители, които сж съгласни да се разрѣши на поповския народенъ прѣдставителъ г. Христо Хаджиевъ 5 дена отпускъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

Моля г. г. народнитѣ прѣдставители, които сж съгласни да се разрѣши на ломския народенъ прѣдставителъ, г. Петко Кочанковъ 5 дена отпускъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

Моля г. г. народнитѣ прѣдставители, които сж съгласни да се разрѣши 5 дена отпускъ на харманлийския народенъ прѣдставителъ г. Апостолъ Урумовъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

Моля г. г. народнитѣ прѣдставители, които сж съгласни да се разрѣши на шуменския народенъ прѣдставителъ г. Иванъ Дочевъ 6 дни отпускъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

И най-сетнѣ, моля г. г. народнитѣ прѣдставители, които сж съгласни да се разрѣши на новозагорския народенъ прѣдставителъ г. Иванъ Таневъ — 15 дена отпускъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

Има думата г. министъръ-прѣдседателъ да отговори на едно питане, което му бѣше отправено прѣди нѣколко дни.

Министъръ-прѣдседателъ И. Гешовъ: Г. г. народни прѣдставители! Най-напрѣдъ има да отговори на питането на търновския народенъ прѣдставителъ г. Пешовъ. Това питане се състои отъ три точки: „Първо. Вѣрно ли е, че на 11 того една турска чета отъ 20—25 души нападнала манастира „Св. Богородица“ въ Македония, на границата между Скопската, Велешката, Кумановската и Щипската каази, арестувала 9 души българи, заедно съ чаушина Алекси, откарала ги въ манастирската църква, дѣто ги заклала, а църквата обрала?“ Отговарямъ на тая точка на питането, че, за жалость, това е вѣрно.

Втората точка отъ питането е: „Ако горното кърваво злодѣйство е вѣрно, направени ли сѫ нѣкои постѣпки отъ страна на българското правителство прѣдъ турското и какви?“. На тая точка отъ питането отговарямъ: че сѫ направени такива постѣпки, каквито сме правили ние, сегашното правителство, всѣкогашъ при подобни случки и каквито и всички други български правителства сѫ правили, а именно приятелски постѣпки, за да се анкетира случката, да се накажатъ примѣрно прѣстѣпниците, за да се не възбужда общественото мнѣние въ България, за да не се дава поводъ наши сънародници да бѣгатъ отъ Македония въ България.

И третата и послѣдна точка е: „Изловени и наказани ли сѫ виновниците на ципското клане?“. Доколкуто свѣдѣнията ми се простиратъ, изловени сѫ. Военниятъ съдъ, който ще сѣди тѣзи виновници, се занимава съ тая работа, прави тщателни издирвания, но досега — до днесъ поне — доколкуто се простиратъ моитѣ свѣдѣния, този воененъ съдъ още не се е произнесълъ върху виновнитѣ.

Второто питане, на което имамъ да отговоря, г. г. народни прѣдставители, е питането на търновския народенъ прѣдставител г. Димитър Страшимировъ: (Чете)

„Въ печата се оповѣсти, че Асѣмъ-бей, турскиятъ министъръ на външнитѣ дѣла, билъ награденъ съ високъ български орденъ. По поводъ на това, питамъ г. министра на външнитѣ дѣла: Първо. Не е ли могълъ да има възможностъ да отложи за себега връчването на орденъ?“. На тая точка отъ питането отговарямъ, че не е имало възможностъ да се отложи връчването на тоя орденъ, тъй като Асѣмъ-бей още прѣзъ м. септемврий бѣше напусналъ тукашния постъ пълномощенъ министъръ на Турция, за да заеме онзи на министъръ на външнитѣ работи въ Цариградъ. Щѣше да дойде да прѣдстави отзователнитѣ си писма и тогава щѣше да му се даде тоя орденъ, както всѣкогашъ става, когато чуждестраненъ прѣдставителъ напушта поста си. Понеже той не дойде, работата се отлага цѣли четири мѣсеца и най-послѣ орденътъ му се връчи.

Втората точка: (Чете) „Не е ли мислилъ, че съ връчването може да се хвърли сѣнка върху тържествата за пълнолѣтието?“. Не съмъ мислилъ, че може да се хвърли нѣкаква сѣнка съ даването на единъ орденъ, даване, което е станало традиционно вече, защото всички чуждестранни прѣдставители, когато се отзоватъ, награждаватъ се отъ нашия държавенъ глава.

Третата точка: (Чете) „Тѣй като това връчване изглежда прибрано, не би ли дало поводъ за прѣтълкуване на нашитѣ отношения къмъ съсѣдитѣ ни?“. Струва ми се, че никаква прибраностъ нѣмаше въ даването на тоя орденъ и за това не можеше и да се мисли, че ще даде поводъ за прѣтълкуване на нашитѣ отношения къмъ нашитѣ съсѣди.

Прѣдседателътъ: Има думата г. Димитър Страшимировъ.

Д. Страшимировъ: Азъ никакъ не съмъ доволенъ отъ този отговоръ, който г. министърътъ на външнитѣ работи благоволи да ми даде. Впрочемъ, азъ този отговоръ го очаквахъ: имахъ прецеденти за него отъ по-напрѣжни запитвания отъ това естество. Г. министърътъ на външнитѣ работи е чисто формаленъ въ единъ въпросъ, който засѣга народното достойнство, засѣга много дълбоко гражданското достоинство на българина. Че той не смѣе да отиде по-далечъ въ тълкуването на работата, азъ го напълно оправдавамъ; обаче, ние си оставаме въ своитѣ чувства на български граждани, свободни да говоримъ туй, което сме мислили и

чувствували. Азъ ще се постарая да докажа това въ една интерпелация, тъй като сега съответнитѣ членове въ нашия правилникъ ми даватъ право да говоря само 5 минути; слѣдователно, азъ ще обърна своето питане въ запитване, и тогава ще имамъ случай да се разговоря по-надълго съ г. министра на външнитѣ работи. Азъ съжалявамъ, че г. министърътъ би могълъ тъй хладнокрѣвно и формално да говори по единъ въпросъ, който засѣга не само насъ, но и васъ, и всички, и за който би трѣбвало много по-друго-яче да говоримъ, макаръ даже въ по-къса форма.

Прѣдседателътъ: Има думата г. министърътъ на външнитѣ работи да отговори на едно питане.

Министъръ А. Людскановъ: Г. г. народни прѣдставители! Имамъ честъ да отговоря на питането на народния прѣдставителъ г. Такевъ за секретаръ-бирника на с. Мраморенъ, Врачанска околия. Питаме г. запитвачътъ: извѣстно ли ми е, че този секретаръ-бирникъ е билъ даденъ подъ съдъ за опитъ за челоуѣкоубийство; извѣстно ли ми е, че Мраморенската община е искала съ постановление отстранението му и че окръжниятъ управителъ е отказалъ да направи това; извѣстно ли ми е тѣй сѣщо, че прокурорътъ е искалъ отстранението на сѣщия секретаръ-бирникъ, обаче и досега неговото искане не било удовлетворено.

Отъ събранитѣ по телеграфа свѣдѣния отъ надлежното окръжно управление, имамъ да отговоря слѣдующото. По искането на прокурора на 24 ноемврий м. г. е отстраненъ отъ длъжностъ секретаръ-бирникътъ на това село. Скоро слѣдъ това отстранение е получено постановлението на общината, съ което тѣй сѣщо тя иска уволнението му. Обаче, понеже общината не е прѣдставила единъ заместникъ на секретаръ-бирника, а пкъ чл. 482 отъ правилника за приложение закона за селскитѣ общини гласи: (Чете) „Уволнението секретаръ-бирникъ не може да прѣдаде и напусне длъжността си, додѣто назначението на негово мѣсто не му прѣдстави свидѣтелство отъ Министерството на финанситѣ, че е прѣдставилъ изискваната отъ закона гаранция. Въ противенъ случай, уволнението остава отговоренъ за всички неправилности, врѣди и загуби, които би били допуснати, или произлѣзли отъ дѣйствието на лицето, на което е прѣдадъ, прѣзъ всичкото врѣме, отъ деня на прѣдаването до деня, въ който бѣде прѣдставена отъ това лице редовна гаранция за длъжността“, та казвамъ, тъй като Мраморенскиятъ селски общински съвѣтъ не е прѣдставилъ кандидатъ, за да се изпълни заповѣдта на окръжния управителъ, той повторно е прѣдписалъ да му се прѣдстави таквъ, за да се назначи новъ и да се свърши въпросътъ.

Прѣдседателътъ: Постѣпило е едно прѣдложение за измѣнение чл. 76 отъ закона за носене военната тежоба. Прѣдложението е внесено отъ търновския народенъ прѣдставителъ г. Атанасъ Буровъ, поддържано отъ нужното число народни прѣдставители. Тѣй като прѣдложителътъ прѣдлага да се даде на това прѣдложение спѣшностъ, азъ ще разпоредя да се напечата и по възможностъ да се тури на дневенъ редъ въ едно идущо засѣдание. Пристѣпяме къмъ дневния редъ.

А. Малиновъ: Прѣди дневния редъ, искамъ да кажа една дума.

Прѣдседателътъ: Нѣмате думата, г. Малиновъ.

А. Малиновъ: Азъ имамъ едно питане, г. прѣдседателю.

Прѣседателъ: Питанията се правятъ по формалния редъ.

А. Малиновъ: Моего питане не е въ връзка съ дѣятелността на камарата. Мисля, че може.

Прѣседателъ: Азъ бихъ желалъ да се съобратите съ правилника.

А. Малиновъ: Но правилникътъ разрѣшава това. Азъ ще направя питане не въ тая смисълъ, въ каквато отправятъ пароднитѣ прѣдставители къмъ членоветъ на кабинета.

Прѣседателъ: Азъ мисля, че не е по дневния редъ.

А. Малиновъ: Азъ ще кажа прѣдмета на моето питане. То е интерпелацията на сливенския народенъ прѣдставителъ г. Папанчевъ.

Прѣседателъ: При мене нѣма такава интерпелация.

А. Малиновъ: Ако има постѣпила такава, азъ бихъ ходатайствувалъ да се гласува спѣшностъ и да се сложи на дневенъ редъ.

Ако нѣма, то е друго.

Прѣседателъ: Пристъпваме къмъ първото четене на законопроекта за построяване на сѣдебна палата въ ст. София. Моля г. секретаря да прочете мотивитѣ и законопроекта.

Секретаръ А. Кипровъ: (Чете)

Д о к л а д ъ

до XV-то обикновено Народно събрание.

„Г. г. народни прѣдставители! Зданията, въ които се помѣщаватъ сега сѣдебнитѣ учрѣждения въ София, съвсѣмъ не удовлетворяватъ на условията, каквито се изискватъ за едно сѣдилищно помѣщение. Всички тѣ принадлежатъ на частни лица и сж прѣнети изъ разни части на града, обстоятелство, което само по себе прѣдставлява значително затруднение, както за самитѣ участници по дѣлата, така и за упражняването на надлежния надзоръ върху службата. А, понеже сж построени за съвсѣмъ други цѣли и безъ никакъвъ огледъ къмъ нуждитѣ на едно сѣдилище, тѣ иматъ слѣднитѣ недостатѣци и неудобства: нецѣлесѣобразно разпрѣдѣление на отдѣленията, стаитѣ и коридоритѣ, което прѣчи на правилното и своєврѣменно функциониране на всички служби въ сѣда; стаитѣ сж обикновено малки и по число недостатѣчни, коридоритѣ сж тѣсни и злѣ освѣтлявани, липсватъ сжко така обширни зали за сѣдебнитѣ засѣдания, както и удобни и хигиенични отдѣления за архивъ. Всички тѣзи недостатѣци се отразяватъ твърдѣ злѣ не само върху правилното и равномѣрно извършване на работата въ сѣдилищата, но още и върху самото нейно качество.

„Повѣреното ми министерство не единъжъ се е занимавало съ въпроса за построяване отъ страна на държавата на едно здание, въ което да могатъ да се помѣстятъ сѣдилищата въ столицата, но, по разни причини, независащи отъ него, този въпросъ не е могълъ да бѣде удовлетворително разрѣшенъ.

„Понеже сега сж отстранени всички прѣчи за построяването на една сѣдебна палата въ София, повѣреното ми министерство изработи тукъ приложение законопроекта за това, който имамъ честъ да поднеса на г. г. народнитѣ прѣдставители за обсъждане и гласуване.

„София, декемврий 1911 г.

„Министъръ на правосѣдието: П. А б р а ш е в ъ.

„Законопроектъ

за построяване на сѣдебна палата въ ст. София.

„Чл. 1. Одобрѣва се построяването на сѣдебна палата въ ст. София, съ приблизителна стойностъ 3.000.000 л., която да служи за помѣщение на сѣдебнитѣ учрѣждения въ столицата.

„Чл. 2. Сѣдебната палата да се построи на държавното мѣсто, което е заето сега отъ окръжния затворъ при „Черната-джамия“, находяще се между ул. ул. „8 септемврий“, „Графъ Игнатиевъ“, „Генералъ Паренсовъ“ и църквата „Св. Седмочисленици“.

„Чл. 3. Постройката да се започне прѣзъ 1912 г., а разходитѣ за нея да се покриватъ отъ заема, който правителството ще сключи за тази цѣль.“

Прѣседателъ: Има думата г. Георги Добриновичъ.

Министъръ П. Абрашевъ: Г. г. народни прѣдставители! Прѣди да се даде думата на г. Добриновича и на другитѣ оратори, азъ намирамъ за необходимо да кажа нѣколко думи, да дамъ нѣкон пояснения относително законопроекта за построяване на сѣдебна палата, като смѣтамъ, че тия пояснения ще ни спестятъ врѣмето. Азъ знамъ, че въ вашата срѣда нѣма да се намѣри ни единъ, който да бѣде по принципъ противъ построяването на сѣдебна палата. Може да имаме различия въ мнѣнията относително избора на мѣстото, дѣто да бѣде построена тази палата. По тоя въпросъ считамъ за необходимо да заявя, че както азъ, така и правителството, не правимъ въпросъ за мѣстото, дѣто ще бѣде построена сѣдебната палата. Ние държимъ да се построи вече такава палата, а ще бѣде ли тя построена на мѣстото, дѣто сега се намира окръжниятъ затворъ или на мѣстото на Денкогуското училище, за насъ е безразлично. Азъ съмъ длъженъ да кажа тукъ прѣдъ васъ, че правителството бѣше първоначално на мнѣние да се построи тази палата на мѣстото на Денкогуското училище; всички изучавания, отнасящи се до построяването и на това мѣсто, бѣха направени. Не само това — азъ бѣхъ натоваренъ отъ Министерския съветъ да влѣза въ прѣговори съ общинския съветъ по отчуждаването на това мѣсто, на което се намираще Денкогуското училище; обаче, прѣговоритѣ, които водѣхме съ общинското управление, съ съжаление трѣбва да констатирамъ, ни доведоха до едно съжсване. Понскаха ни да платимъ 1.200.000 л. за отчуждаване на мѣстото за построяване на сѣдебна палата.

Нѣкой отъ прѣдставителитѣ: Колко квадратни метра е мѣстото?

Министъръ П. Абрашевъ: При тая обстановка намѣрихме, че е възможно да избѣгнемъ изразходването на такава грамадна сума, като построимъ сѣдебната палата на мѣстото на сегашния окръженъ затворъ, което мѣсто е държавно. Обаче, още единъ пѣтъ заявявамъ, че ако при разискването на законопроекта въ комисията намѣримъ възможностъ и основание да промѣнимъ това рѣшение, да се съгласимъ, щото сѣдебната палата да бѣде построена на мѣстото на Денкогуското училище или на нѣкое друго мѣсто, правителството нѣма да има нищо противъ.

Г. Добриновичъ: (Отъ трибуната) Г. г. народни прѣдставители! Азъ вѣрвамъ, че двѣ мнѣния, относително нуждата да се построи една сѣдебна палата въ София, нѣма между насъ. Вѣрвамъ, че всички сме на еднакво мнѣние, че нуждата ни налага, щото въ София да бѣде построена една сѣдебна

палата за помъщаване на всичките сѣдебни учрѣждения. Тая нужда още повече се повелява и отъ икономическа страна. Трѣбва да се прослѣди, какво е плащано досега за сѣдебните учрѣждения въ София и да се види, да-ли отъ икономическа страна не е по-изгодно държавата да си построи единъ сѣдебенъ домъ, сѣдебна палата, и да избѣгне онѣзи грамадни наеми, които е плащала досега. На не само за сѣдебната палата. Азъ смѣтамъ, че почитаемото правителство ще трѣбва да усвои тая икономическа политика и по отношение на другите държавни здания за държавни учрѣждения. Правителството ще трѣбва да внесе законопроектъ не само за сѣдебна палата, какъвто е внесло днесъ, но ще трѣбва да внесе законопроектъ за построяване здания и за Смѣтна палата, и за министерства, и за други учрѣждения въ столицата, а така сѣщо и въ провинцията. За сѣдебните учрѣждения въ София и въ провинцията държавата по бюджета е платила за миналата година наемъ 389.590 л.

Д. Икономовъ: Тукъ колко е платила?

Г. Добриновичъ: Ще ви кажа. — Само за въ София за апелацията, касацията, окръжните сѣдилища, мировите сѣдилища, нотариусите, сѣдебните пристави и т. н. е платила 100.200 л. наемъ; останалите 300 и толкова хиляди лева, които азъ съобщихъ, е платила за помъщения на сѣдебните учрѣждения въ провинцията.

Азъ смѣтамъ, че идеята, да се построятъ държавни здания, между които и сѣдебна палата, не е нова; обаче, не е осъществена до днесъ нито отъ едно правителство. Ако тя се е пораждала, тя се е явявала тогазъ, когато правителството е било вече на края на своето властувание или е напускало властта. Въ 1898 г. се появява идеята за построяване на държавни здания по концесионенъ начинъ. Подава се едно прошение отъ покойния Гиргиновъ, съ което той е искалъ да построи държавни здания по концесионенъ начинъ. Тогавашиятъ министъръ на обществените сгради г. Маджаровъ е влѣзълъ въ прѣговори, но, докато се свършатъ тия прѣговори, правителството, на което бѣше членъ и г. Маджаровъ, вече падна. Минава се нѣкоя година. Г. Тончовъ, министъръ на обществените сгради, внесе едно прѣдложение за построяване пакъ на държавни здания. Обаче, и това прѣдложение не се осъществи. Слѣдъ него внася вече прѣдложение покойниятъ министъръ Поповъ; то бѣше внесено на края на властуването му. Тогава вече пропадна тая идея. Оттогазъ най-последното прѣдложение, най-последното искане да се построятъ държавни здания по този начинъ е отъ г. Халачова — известниятъ неговъ проектъ, който тоже пропадна. Оттогазъ, г. г. народни прѣдставители, до днесъ идеята е стояла тъй, безъ да се подеме отъ което и да било правителство. Ние виждаме днесъ, че почтениятъ г. министъръ на правосѣдието внася едно прѣдложение за сѣдебната палата, построяването на която е необходимо, належаще не само отъ нуждите, които се налагатъ за помъщаване на сѣдебните учрѣждения въ София, но и отъ икономическа страна, която насъ трѣбва да ни интересува твърдѣ много, защото наемътъ, който се е плащалъ до днесъ, е твърдѣ голѣмъ. Такова плащане е 15 и 17%. Държавата плаща скъпи наеми на частните притежатели на здания, и даже не само това, ами най-гнусна търговия се върши между частните притежатели при наемането. Тая търговия вършатъ известни хора, принадлежащи на една или друга партия. Тѣ чакатъ врѣмето, когато ще дойде тѣхната партия на властъ, и тогазъ захващатъ построяването на известни свои частни здания, влизатъ въ споразумѣние по единъ или другъ начинъ съ държавните учрѣждения, които иматъ нужда да наематъ здание,

и прѣди да се свършатъ постройките имъ, отдаватъ ги подъ наемъ и изплащането на тѣзи постройки става отъ бюджета, което изплащане става съ твърдѣ високи и твърдѣ скъпи наеми. Това се върши въ София. Азъ моля всѣки отъ васъ, който се съмнѣва, да прослѣди, въ какви здания се помъщаватъ държавните учрѣждения, какви сж наемите, и ще видите каква търговия се върши съ тѣзи наеми.

Понеже говоримъ за сѣдебните учрѣждения, азъ ще ви посоча, прѣди всичко, какъвъ наемъ е платенъ отъ нѣколко години насамъ за окръжния сѣдъ. Помъщението на окръжния сѣдъ въ София е отѣнено за 264.000 л. — толкова е неговата стойностъ по емлячните книги; обаче за осемъ години за наемъ за това помъщение на окръжния сѣдъ държавата е платила 354.750 л. Този наемъ е платенъ въ разстояние на осемъ години, като наемътъ е захваналъ отъ 14.000 л. и днесъ е достигналъ до 38.000 л. годишно. Така е прогресиралъ наемътъ за помъщението на Софийския окръженъ сѣдъ, което помъщение е на братя Мешуламови, ако се не лъжа.

По-нататкъ, Дирекцията на желѣзниците е платила . . .

Н. Мушановъ: То не е сѣдебно учрѣждение.

Г. Добриновичъ: За държавните постройки говоря. — Дирекцията на желѣзниците е платила наемъ за помъщението, което вие имате случай да видите тамъ, дѣто се помъщава сега Министерството на желѣзниците и телеграфите, 357.000 л. Този наемъ е захваналъ отъ 16.000 л. и днесъ е 50.000 л. Така щото, отъ тая малка смѣтка ще видите — то е отѣнено за 280.000 л. — че прѣсмѣтнато на капитала, който е вложенъ отъ частния притежателъ, плаща се 17% лихва. А менъ ми се струва, че една държавна да плаща 15%, както плаща на капитала за наемъ на окръжния сѣдъ, и 17%, както плаща за наемъ на помъщението на Дирекцията на желѣзниците, такава държавна съ такава икономическа политика не би могла да отиде много далечъ, и такава икономическа политика не би могла да се търпи за въ бж-дѣше отъ едно правителство, което иска да води една добра икономическа политика за страната.

Отъ освобождението до миналата година държавата е платила 25.830.604 л. наеми за частни здания за помъщения на правителствените учрѣждения, както въ столицата, така сѣщо и въ провинцията. Азъ смѣтамъ, че сумата, която се плаща за такива наеми, ако бжде пласирана отъ 25 или 30 години, смѣтнато не по 6%, а по 7%, ще съставлява единъ капиталъ отъ 30.000.000 л., а държавата съ единъ такъвъ капиталъ отъ 30.000.000 л. ще може да построи всичките здания и на централните, и на подвѣдомствените учрѣждения, както въ София, така сѣщо и въ провинцията, а съ сумата отъ 2.100.000 л., която се прѣдвижда въ бюджета, за наемите и които наеми сж ежегодни — азъ ви моля да прослѣдите бюджета и да видите, че за миналата и за тази година сж гласувани 2.100.000 л. — съ тѣзи два милиона и толкова хиляди лева, казвамъ, ще може винаги да се плаща за амортизация на тая капиталъ отъ 30.000.000 л. И тази амортизация, ако върви въ продължение на 30 години, слѣдъ тѣзи 30 години тѣзи държавни здания, за които може да бжде пласиранъ единъ такъвъ капиталъ, ще останатъ собственостъ на държавата. Азъ смѣтамъ, че, ако бжде усвоена такава една икономическа политика, отъ освобождението насамъ, ние днесъ имѣхме да имаме всичките държавни здания собственостъ на държавата и нѣмаше да сѣществуватъ онѣзи омразни параграфи въ бюджета „за наеми и наеми 2.100.000 л.“ Азъ смѣтамъ, че се налага длъжностъ на Народното събрание и на правителството да усвои тази икономическа политика, да я наложи,

да я тури въ редъ и да я изпълни въ своето властвуване. Не може да се остави така, да се плаща всяка година за наеми по 2.100.000 л. годишно за частни здания, нужни за правителствени учръждения. Държавата като-че-ли нѣма срѣдства да построи свои собствени здания, а остава да се прави търговия съ наемитѣ и пр. Азъ повдигамъ този въпросъ не само за сѣдебната палата, която е необходима и належаща да се построи, но повдигамъ въобще въпроса, да се построятъ държавни здания за правителственитѣ учръждения. Азъ смѣтамъ, че, ако правителството ангажира единъ капиталъ отъ 30.000.000 л., за амортизацията на който капиталъ нѣма да отидатъ повече отъ два милиона лева, т. е. наемитѣ, които днесъ плащаме, и този капиталъ го употребѣи въ разстояние на десетъ години, като въ тѣзи години изхарчва по три милиона лева — тѣ сж 30.000.000 л. — то слѣдъ десетъ години ще имаме свои собствени държавни здания, ще имаме удобни помѣщения, и този параграфъ, който се прѣдвижда да се плащатъ наемитѣ, ще се обърне тогазъ за амортизация и за лихви и пр. на този капиталъ и нѣма да се плащатъ тѣзи скѣпи наеми, каквито се плащатъ днесъ. Тази икономическа политика за строене на държавни здания е повелявала много отдавна своята нужда, и азъ се чудя, какъ бившитѣ правителства не сж обърнали внимание, не сж турили поне едно начало за строене на държавни здания. Отъ какво сж се ръководили, азъ не зная; да-ли сж били заставени отъ нѣкои частни притежатели на свои здания или отъ други съображения, за да избѣгватъ тази нужда на държавата, да осмѣществятъ тази икономическа политика, не зная; но се вижда, че тази икономическа политика е била изоставена и държавата е платила отъ освобождението до днесъ повече отъ 25 милиона лева за наеми. Ето за това днесъ, когато говоримъ за построяване на сѣдебна палата, е моментъ да кажемъ мнѣнието си въобще за държавнитѣ здания. Азъ съжалявамъ, че г. министърътъ на финанситѣ, който държи народната кесия, не е тукъ, за да чуемъ неговото мнѣние: мисли ли правителството, въ лицето на г. министра на финанситѣ, да прѣдприеме тая икономическа политика, да прѣдприеме строенето на държавни здания за правителствени учръждения или не. Ние знаемъ, че Смѣтната палата се помѣщава въ нѣколко отдѣления; ние виждаме по разнитѣ коридори на Смѣтната палата да сж хвърлени дѣлата. Азъ вѣрвамъ, че това не може да отиде тѣй за дълго врѣме; азъ вѣрвамъ, че и Смѣтната палата трѣбва да бѣде построена на едно мѣсто, всичкитѣ нейни чиновници да бждатъ сгруппирани на едно мѣсто, за да има единъ ефикасенъ контролъ върху тѣзи чиновници върху тѣхната работа и успѣха на тая работа, и върху тѣхната длъжностъ, а не тѣзи чиновници да бждатъ така разпилѣни на нѣколко мѣста въ нѣколко учръждения, да се оставятъ безъ контролъ и дѣлата да се влачатъ насамъ-нататъкъ. Обърнете внимание, г. г. народни прѣдставители, върху учръждението на почитѣ и телеграфитѣ, и ще видите, каква трудностъ и разноси прѣдставлява прѣмѣстването на една телеграфо-почтенска станция. Азъ имахъ случай да прочета доклада на директора на почитѣ и телеграфитѣ и видѣхъ, че въ Русе за прѣмѣстването на станцията прѣди нѣколко години отъ едно частно здание въ друго частно здание е трѣбовало да се изхарчатъ около 30.000 л. Защо, ще кажете? Защото и разнитѣ инсталации, подземни или поставени на дървета, трѣбва да се прѣмѣстватъ, особено подземнитѣ инсталации изискватъ много разноси, които при едно само такова прѣмѣстване достигатъ, както ви казахъ, сумата 30.000 л. Ето належащата нужда, ето икономическата политика, която изисква, щото държавата да направи такива помѣщения; държавата съ това ще принесе голѣми икономии на бюджета и

ще се избѣгнатъ такива грамадни разноси, каквито сж правени до днесъ. Така щото, не трѣбва да се задоволимъ само съ сѣдебната палата, за която ни се прѣдлага проектъ отъ г. министра на правосъдието, но правителството трѣбва да разшири своята дѣятелностъ, своята икономическа политика и относително построяването на всичкитѣ други държавни здания, нужни за правителствени учръждения. Военното министерство, за което може да се каже, че най-малко борави съ икономии и съ стопански работи, е успѣло да построи най-много здания за своитѣ учръждения, и то плаща най-малко наеми. Азъ не искамъ да изброявамъ всички министерства, колко наемъ плаща всяко едно, но ще кажа, че Военното министерство плаща най-малко наемъ затова, защото то си е построило здание и има такова за своитѣ учръждения. Обаче другитѣ вѣдомства нѣматъ. Финансовото министерство за туй здание, което виждате срѣщу палата, отъ 20 години плаща по 20.000 л. годишенъ наемъ, а сега ми се струва, че е 26.000 л., ако не е и 30.000 л. Тѣй че, отъ 26 години туй здание е изплатено отъ държавата два пѣти, обаче държавата не е построила свое здание и до днесъ продължава да плаща 26.000 л. наемъ. Казахъ за Дирекцията на желѣзницитѣ. За туй здание се плаща наемъ отъ 12—13 години; платено е 320.000 л. наемъ; обаче самото здание по смлячнитѣ книги е оцѣнено за 200 и нѣколко хиляди лева. Азъ мисля, че такава една икономическа политика нито е достойна за едно правителство, нито трѣбва да се слѣдва по-нататъкъ, нито трѣбва да се поддържа отъ народното прѣдставителство. Народното прѣдставителство трѣбва да изкаже своето желанне, че то настоятелно, повелително иска отъ правителството да усвои тая икономическа политика да внесе надлежнитѣ законопроекти, да ангажира сумитѣ и да захване туй начало на построяване на държавни здания за правителственитѣ учръждения.

Прѣдседателъ: Свършихте ли, г. Добриновичъ?

Г. Добриновичъ: Не съмъ. — Нито едно правителство не може да каже, че сумитѣ не могатъ да се платятъ, че не можемъ да намѣримъ суми, че не можемъ да разполагаме съ срѣдства и пр. Срѣдства има. Прѣди всичко, чиновническиятъ пенсионенъ фондъ, който е отъ 20 и толкова милиона лева, стои мъртавъ въ банката или малко употребенъ. Този чиновнически пенсионенъ фондъ отъ 20 и толкова милиона лева, правителството винаги може да го вземе и да го употребѣи въ такива постройки. Държавата ще плати на чиновницитѣ по 6%, тѣ ще иматъ една по-добра печалба за своя фондъ, и държавата ще си построи онова, което ѝ е необходимо. Па не само този фондъ има, но има и други фондове, които могатъ винаги да дадатъ срѣдства на държавата, за да построи такива нужни здания за правителствени учръждения. Липсвало е по-рано само добро желанне, липсвало е добра икономическа политика, липсвали сж и добри стремежи. Азъ вѣрвамъ, че тази политика и тия стремежи нѣма да липсватъ въ днешното правителство, че то ще ги усвои, ще ги възприеме и ще внесе законопроекти за постройката на такива здания, които сж тѣй необходими.

Толкозъ имахъ да кажа въобще за държавнитѣ здания.

Специално за сѣдебната палата ще кажа, че азъ съмъ съгласенъ и поддържамъ законопроекта по принципъ. Той трѣбва да се приеме: належаща е, нужна е постройката на сѣдебна палата. Съ законопроекта се искатъ три милиона лева, за да се построи. Сумата не само че не е голѣма, но нѣма и какво да ни очудва такава сума. Съ такава една сума могатъ да се построятъ шестъ хиляди квадратни метра мѣсто. На три етажа се строи не скѣпо; при

всичката скъпотия на материалитъ и пр. единъ квадратен метъръ се строи отъ 300 до 320 л. Обаче едно монументално здание, съ по-скъпъ комфортъ и пр., както може да бъде една съдебна палата, може да излезе най-много, най-много 500 л. квадратния метъръ; значи, съ 3.000.000 л. могатъ да се построятъ 6.000 кв. м. Азъ не зная, да-ли г. министърътъ е взелъ всичкитъ нужни бълъжки отъ надлежнитъ учрѣждения.

Министъръ П. Абрашевъ: То е прѣсмѣтнато въ Министерството на общественитъ сгради, г. Добриновичъ.

Г. Добриновичъ: Добръ, азъ искамъ друго нѣщо да кажа. Искамъ да кажа: имало ли е прѣдъ видъ Министерството на правосъдието, колко стаи сѣ необходими за помѣщение на съдебнитъ учрѣждения?

Министъръ П. Абрашевъ: Безъ всѣко съмнѣние. Въпросътъ е изучаванъ въ продължение на нѣколко години; има купъ материяли за това.

Г. Добриновичъ: Добръ. Азъ ще ви кажа, че за всичкитъ съдебни учрѣждения въ София, включително и за Министерството на правосъдието, ви трѣбватъ не по-малко отъ 300 стаи, а толкова стаи може да получите само на 6.000 кв. м., смѣтнато по 20 кв. м. за стаи, като се иматъ прѣдъ видъ коридоритъ и пр. Значи, 6.000 кв. м. мѣсто ви трѣбва най-малко, за да задоволите нуждата, която иматъ съдебнитъ учрѣждения въ София, а вие въ вашето прѣдложение сочите мѣстото до Черната-джамия, което нѣма 6.000 кв. м.; тамъ има само 5.400 кв. м. Значи, за днесъ ви сѣ нужни 6.000 кв. м. мѣсто, а, може-би, слѣдъ 20 години ще ви трѣбватъ още 2—3 хиляди, а слѣдъ 50 години още 2—3 хиляди квадратни метра, защото ще трѣбва да пристроявате, понеже София се увеличава. Значи, това мѣсто, което се сочи въ законопроекта, не е удобно и не може да отговаря за постройката на една съдебна палата. Това мѣсто е малко и не може тамъ да стане постройката, защото, ако вие постройте палатата на едно мѣсто отъ 4.000 кв. м., трѣбва да дадете въздухъ на постройката съ още 4.000 кв. м. Въ съдебната палата ежедневно ще влизатъ най-малко 1.000 души. За тѣзи 1.000 души, които ще влизатъ при мировитъ сѣдии, въ апелацията, касацията и пр. и пр., на всѣки единъ човѣкъ, ако прѣсмѣтнете по единъ квадратен метъръ, трѣбватъ 1.000 кв. м. само за стоене въ коридора. Значи, отъ 6.000 кв. м. мѣсто по-малко не може да бъде, защото най-малко 2—3 хиляди квадратни метра ще трѣбватъ за въздухъ, за дворъ и пр. Ще трѣбватъ най-малко 8.000 кв. м. мѣсто, а мѣстото на Черната-джамия е, както казахъ, само 5.400 кв. м.; слѣдователно, това мѣсто не е удобно.

Д. Ганчевъ: 4.000 кв. м.

Г. Добриновичъ: 4.000 кв. м., казва г. Ганчевъ. Слѣдователно, не може да отговаря. Грѣшка е, дѣто се прѣдлага това мѣсто въ прѣдложението, още повече, че трѣбва да се остави отъ това мѣсто за разширение на улицитъ около него, сѣщо трѣбва да се остави малтъкъ площадъ и къмъ църквата; така че, мѣстото ще се намали още повече, а за такъвъ единъ площадъ прѣдъ църквата г. министърътъ на външнитъ работи е ангажиранъ съ едно писмо до църковното настоятелство отъ прѣди нѣколко години, въ което се казва, че, ако се разтури нѣкога затворотъ при Черната-джамия, правителството се задължава да остави единъ малтъкъ площадъ за църквата. Значи, отъ това мѣсто ще се остави единъ малтъкъ площадъ и за църквата. Вие виждате, г. г. народни прѣдставители, че това

мѣсто само по себе си не отговаря за една съдебна палата, то е маломѣрно и като такова, азъ смѣтамъ, че, освѣтъ декларацията, която направи г. министърътъ на правосъдието, но и комисията, която ще се занимае съ законопроекта, ще изключи това мѣсто отъ законопроекта и ще включи мѣстото „Денкоглу“. Защо ще включи това мѣсто? Затова, защото мѣстото тѣй наречено „Денкоглу“ е 11.000 кв. м., а днесъ-заднесъ трѣбва да се построятъ 6.000 кв. м.; трѣбва да има 2.000 кв. м. за освѣтление, за въздухъ и пр., значи, всичко 8.000 кв. м.; до 11.000 кв. м., артисватъ всичко 3.000 кв. м., които ще трѣбва да се прѣстроятъ слѣдъ 25 години, защото, ако въ София за всичкитъ съдебни учрѣждения днесъ трѣбватъ 300 стаи, слѣдъ 25 години ще трѣбватъ най-малко още 50 или 100 стаи, слѣдъ 50 години, когато София стане съ 800.000 души жители, ще трѣбватъ още 200 стаи. Сегапнитъ отдѣления, углавно и гражданско, ще се обвърнатъ на окръжни сѣдилища гражданско, углавно и т. н. и ще трѣбватъ помѣщения за тѣхъ. Азъ мисля, че въ такъвъ случай трѣбва да има повече прѣвидливостъ и да се не повтарятъ онѣзи грѣшки, които се направиха съ построяването на пощата въ София, сѣщо и съ гимназията; тикнаха ги въ такова едно мѣсто, дѣто не може да се видятъ; не само че не красятъ ни единъ кварталъ въ София, но ги тикнаха въ таква улица и съ таква грѣшка, които сѣ непоправими. Погледнете пощенското управление отъ дѣсна страна къмъ улицата „Генералъ Гурко“ и ще видите нѣколко къщи, които трѣбвало да бъдатъ отчуждени още на времето съ много по-ниска цѣна, но тѣ не сѣ отчуждени и правителството ще бъде заставено да ги отчужди, като плати за тѣхъ двойно и тройно, за да разшири пощенското управление. Днесъ-заднесъ пощенското управление се помѣщава на нѣколко мѣста, като спешовната каса и пр. и пр. Тѣ сѣ разнѣли и раздѣлени на нѣколко мѣста, и пощенското управление днесъ не може да успѣва съ своитъ работи, както би могло да успѣва, ако бѣше централизирано въ такова едно здание, както се е мислѣло отначало. Това е една грѣшка. Азъ мисля, че не трѣбва да се повтори сѣщата грѣшка и съ постройката на съдебната палата.

Каза ни се, че трѣбвало да се платятъ 1.100.000 л., за да се отчужди мѣстото „Денкоглу“. И това било страшно нѣщо — да плати държавата 1.100.000 л. за едно мѣсто, което днесъ струва 1½ милиона лева. Азъ вѣрвамъ, че всѣки единъ, който знае цѣнитъ на мѣстата въ София и е прѣгледалъ това мѣсто, ще каже: нека държавата го отчужди; дайте го послѣ на частни притежатели и ще ви броятъ 1½ милиона лева. Слѣдователно, не е право да се избѣгне това мѣсто поради цѣната. Ние отдаваме и отпущаме суми за пенсии и пр., които не сѣ производителни, тѣхната производителностъ никой не е видѣлъ, даваме съ милиони и не се скѣпимъ, а когато ще купимъ нѣщо цѣнно, което отговаря на цѣната си, както мѣстото „Денкоглу“, тогава се скѣпимъ, защото ще дадемъ 1.100.000 л., когато срѣщу тѣзи 1.100.000 л. получаваме 11.000 кв. м. мѣсто на четири улици въ най-хубавия кварталъ на София. Вие, като имате прѣдъ видъ, че ще правите една модерна съдебна палата, ще трѣбва да направите единъ приврѣмененъ затворъ при нея, ще трѣбва да направите и черенъ входъ, ще трѣбва да направите и параденъ входъ и срѣдно-параденъ входъ за мировитъ сѣдии, а всичко това изисква мѣсто, а мѣстото на Черната-джамия не може да отговаря на надлежнитъ нужди и не може абсолютно да отговаря за една съдебна палата. Това мѣсто е негодно. Затова азъ смѣтамъ, че относително одобрението да се строи тази съдебна палата никой нѣма да има нищо противъ, и азъ моля

г. г. народните прѣдставители да приематъ законопроекта относително постройката на съдебната палата и относително сумата, която се иска — 3.000.000 л. — и да се прѣпрати на комисията. Относително мѣстото, азъ мисля, че комисията, споредъ декларацията на г. министра, трѣбва да усвои само мѣстото „Денкоглу“, и както самъ г. министърътъ декларира, че се отказва отъ това мѣсто, или не държи за това мѣсто...

Министъръ П. Абрашевъ: Азъ не се отказвахъ, но казахъ, че не правя въпросъ, какъ да се строи съдебната палата. Азъ не съмъ заинтересованъ, казвамъ.

Обаждаатъ се: Ама той е заинтересованъ! (Общи смѣхъ)

Г. Добриновичъ: Понеже то е въ законопроекта, въ съдебната комисия ще стане въпросъ. Съдебната палата нѣма да се строи на въздуха, а на мѣсто. Кое е мѣстото? Трѣбва да се усвои едно мѣсто, а кое мѣсто ще се усвои? Азъ мисля и искамъ да ви докажа, че най-удобното мѣсто е „Денкоглу“ — това мѣсто, за което и правителството има свое рѣшение. Министерскиятъ съвѣтъ прѣзъ августъ мѣсецъ е рѣшилъ да се отчужди мѣстото „Денкоглу“ и да се вземе за съдебната палата. Протоколътъ на Министерския съвѣтъ е отъ 10 августъ м. г. подъ № 94, ако се не лъжа. Щомъ Министерскиятъ съвѣтъ единъ пътъ е рѣшилъ, че съдебната палата трѣбва да се строи на „Денкоглу“, азъ мисля, че правителството не трѣбва да се отказва отъ своето рѣшение, а трѣбва да го поддържа, и смѣтамъ; че съдебната комисия трѣбва да има прѣдъ видъ това рѣшение и да усвои това мѣсто за съдебната палата, защото то отговаря и по своето пространство, и по мѣстоположение и пр., а не мѣстото на Черната-джамия, или кое и да било друго. Азъ, прочее, ходатайствувамъ да приемете законопроекта по принципъ и въ комисията да станатъ тѣзи измѣнения. (Нѣкои ржкоплѣскавъ)

Прѣседателъ: Има думата г. Никола Мушановъ.

Н. Мушановъ: (Отъ трибуната) Г. г. народни прѣдставители! Има известни закони, които сж възприети отъ васъ, като народни прѣдставители, прѣди да има нужда да чуете мотивитъ на доклада, изпратенъ отъ г. министра. Такъвъ единъ законопроектъ е, мисля, и този, който сега ни се прѣдставя, за постройката на съдебна палата въ София. Ако да нѣмаше мотивитъ на г. докладчика, г. Добриновичъ, мисля, че по-ясенъ щѣше да Ви е въпросътъ, и въ туй отношение изглежда, че не за осветление, а за затъмнение бѣше дългата рѣчь на г. докладчика.

Отъ болшинството: Той не е докладчикъ. (Смѣхъ)

Н. Мушановъ: На г. Добриновича.

Постройката на съдебна палата въ София е не само нужна, но е и належаща. И ако има нѣщо, съ което трѣбва да се допълни законопроектътъ, то е, да не се построява съдебна палата само въ София, но да се построи такава и въ другитъ градове въ България.

Д. Ганчевъ: Дайте пари!

Н. Мушановъ: Ако ли не е възможно по парични срѣдства да се построи съдебна палата въ всичкитъ окръжни градове, то поне необходимо нужно е да се построи тамъ, гдето имаме апелативни сѣдилища — въ Русе и Пловдивъ. Постройката на

здания за сѣдилища е нужна, г. г. народни прѣдставители, за интереса на сѣдящитъ се и на правосѣдието. Известно ви е, че имаше скандални случаи, когато се откриваха цѣли дѣла и отъ много крупенъ характеръ, по силата на обстоятелството, че нѣма какъ да се пазятъ дѣлата въ сѣдилищата. Който отъ васъ е ималъ случай да посѣти нѣкои сѣдилища, ще е видѣлъ, че дѣлата се изучаватъ въ една стаячка, може-би, най-лесно достъпна за хората отъ пята, и често пята сж се чудили — единъ денъ се чудѣше единъ по-опитенъ и старъ адвокатъ, защо сѣдящитъ се, които иматъ голѣмъ интересъ въ нѣкои дѣла, отиватъ да харчатъ пари по адвокати, а не подкупятъ хора да откриватъ дѣлото. Извънъ интереса за сѣдящитъ се и за правосѣдието, има се нужда отъ съдебни помѣщения сжко за съдебния персоналъ и за адвокатурата. Азъ не зная страна, гдето положението на сѣдията или на адвоката е тъй мизерно, както у насъ. Когато отидете въ Софийския окръженъ сѣдъ или въ всичкитъ други сѣдилища и видите какъ седи сѣдията, а най-много какъ седятъ адвокатитъ, увѣрявамъ ви, често пята ние не можемъ да направимъ разлика, да-ли адвокатитъ сж подсъдимци, или подсѣдимитъ сж адвокати.

Д-ръ Н. Провадалиевъ: При мировитъ сѣдилища?

Н. Мушановъ: При мировитъ сѣдилища е още по-лошо.

Съ тѣзи кратки мотиви смѣтамъ, че всички сте убѣдени, прѣди да ви убѣждавамъ азъ, че има нужда отъ съдебна палата.

Сега, азъ питамъ г. министра, защо не иска постройката и на други двѣ съдебни палати въ Русе и въ Пловдивъ? Първото възражение, което ще ми направи, навѣрно е, че ни липсватъ парични срѣдства. Този въпросъ е билъ много нагълъ и се е отлагалъ до днесъ, пакъ по липса на пари. Но когато се заема съ разрѣшението на въпроса, ако г. министърътъ е вече въ състояние да намѣри 2 или 3 милиона лева, които сж нужни за една палата, мисля, че сега е врѣмето да намѣри още единъ или два милиона, за да се построятъ и другитъ съдебни палати.

Н. Козаревъ: Много право.

Н. Мушановъ: Защото, построимъ ли сега съдебна палата само въ София, оставимъ ли въпроса за постройката на двѣ палати въ Русе и Пловдивъ, увѣрявамъ ви, че до 10 или 15 години този въпросъ нѣма да се повдигне наново въ нашето Народно събрание — бждете увѣрени. Но липсата на желание у нашитъ правителства е била причина да не се построятъ тѣзи здания; винаги причината е била тази, че България нѣма пари, нѣма 3, 4, 5 милиона лева излишни, за да ги харчи за съдебни палати. Когато въ просвѣтно отношение Министерството на народното просвѣщение полека-лека почти завършва постройката на училищнитъ здания — има още да се желае, но се е добръ — когато въ Военното министерство вече почти разрѣшихме въпроса за постройката на казарми, въ Министерството на правосѣдието въпроситъ за постройка на съдебнитъ палати и на затворитъ стоятъ висящи.

Министъръ П. Абрашевъ: Има законопроектъ за шестъ затвора, който е миналъ на първо четене.

Н. Мушановъ: Да. — И затуй, г. министре, когато Вие се насамате съ разрѣшението на този въпросъ — похвална инициатива, и ние желаемъ да помогнемъ да може да се осъществи като законъ — толкова повече не трѣбва да оставяте построй-

ката на съдебни палати въ двата апелативни района, за които ви споменахъ.

Министъръ П. Абрашевъ: Позволявате ли да направя една бълбжка?

Н. Мушановъ: Да.

Министъръ П. Абрашевъ: За да се внесе законопроектъ за постройката на съдебни палати и въ апелативните градове, за които говорите, трѣбва да направимъ предварителни изучвания. Съгласно закона за отчетността по бюджета, за да мога да внеса такъвъ законопроектъ, азъ трѣбва да имамъ всичкитѣ изучвания, планове и т. н.; такива изучвания за тѣхъ засега нѣмамъ. Азъ намѣрихъ въпроса за съдебната палата въ София и за затворитѣ почти изученъ, и затуй работата съ него можа да се свърши по-скоро.

К. Кръстевъ: Въпросътъ за Русенската съдебна палата е изученъ окончателно, г. министре, и се намира въ Вашето министерство.

Министъръ П. Абрашевъ: Не е изученъ.

Н. Мушановъ: Г. г. народни представители! Възражението на г. министра на правосъдието не е убѣдително. Вѣрно е, че, споредъ закона за отчетността по бюджета, за да се построи известно обществено здание, което коштува повече отъ 150.000 л., трѣбва да има непрѣмънно законъ. Г. министърътъ казва, че такъвъ законопроектъ не може да внесе за русенската и пловдивската съдебни палати, заради туй, защото въпросътъ не е изученъ. Г. Кръстевъ много право спомена, че въпросътъ за постройката на съдебната палата въ Русе е изучванъ отъ прѣди три години. Даже г. Панайотовъ бѣше избралъ мѣстото и щѣхме да я строимъ, но подирѣ, мисля, търгътъ за купуване на мѣстото не можа да се утвърди и палатата остана непостроена.

Министъръ П. Абрашевъ: Безъ да има планове?

Н. Мушановъ: Но, както и да е. Плановѣтъ за постройката на съдебна палата въ Пловдивъ и Русе могатъ много скоро да се направятъ. И подирѣ, нека сѣ кажемъ, което е право, за народното представителство нѣма да трѣбватъ всичкитѣ архитектурни тънкости за постройкитѣ, колкото ще трѣбва единъ контролъ на народното представителство, относително разходването на пари повече отъ 150.000 л. Министерството на общественитѣ сгради може сега да ви даде едни общи планове, много по-обширни, отколкото детайлни, да се види, че наистина постройката ще коштува повече отъ 150.000 л., да може да се убѣди народното представителство, че има нужда отъ сумитѣ, които г. министърътъ на правосъдието иска, да се съгласи и г. министърътъ на финанситѣ за такива разходи, като може да прѣдвиди съответнитѣ приходи, а, както виждате, приходитѣ сж сѣ едни — заемъ, който ще се сключи и отъ който ще се посрѣщнатъ всички тѣзи разходи. Та, възражението на г. министра не е убѣдително.

Ето защо, безъ да продължавамъ по-надълго, азъ оныхъ молихъ г. Абрашева, когато си свързва името съ разрешаването на въпроси, които българското правителство чака отъ дълги години, нека, най-подирѣ, ама и смѣлостта да направи една гръчка по-напрѣдъ, и разреши, наистина, въпроситѣ по-радикално. Ние имаме грѣхъ, че не сме подели въпроса, а г. Абрашевъ ще носи грѣха, че, когато е разрешилъ три четвърти отъ въпроса, оставилъ е една четвъртъ неразрѣшенъ. Разрѣшете го окончателно, г. Абрашевъ, и смѣтамъ, че и вие ще бж-

дете доволни, и народното представителство ще изпълни своя дългъ, и ще услужимъ много добръ на българското правосъдие.

Прѣдседателъ: Има думата г. д-ръ Христо Мутафовъ.

Д-ръ Х. Мутафовъ: Г. г. народни представители! Въпросътъ за построяването на съдебна палата не може да бжде споренъ, защото всички единодушно признаваме потребъбата отъ постройката на самата палата. Онова, което заинтригува нѣкои отъ г. г. народнитѣ представители, бѣше: на кое мѣсто да се построи съдебната палата. Но трѣбва да признаемъ, че, слѣдъ тая декларация, която г. министърътъ на правосъдието направи, въ смисълъ, че той не държи на втория членъ отъ законопроекта, който ни е прѣдставилъ — кждѣ именно да бжде построена съдебната палата, да-ли на мѣстото на Черната-джамия, или на мѣстото „Денкоглу“ — слѣдъ тая декларация, казвамъ, ние можемъ да бждемъ спокойни и да погледнемъ на въпроса малко по-друго-яче. При все това, не е безъ значение, ако още сега въ Народното събрание се кажатъ нѣколко думи, като една прѣпорѣка на комисията, която ще има да разглежда законопроекта и да се занимае съ въпроса, да-ли да се спре на онова мѣсто, което е прѣпорѣчано въ самия законопроектъ, или пъкъ да избере за мѣсто на постройката на съдебната палата мѣстото „Денкоглу“. И затова, макаръ да си запазвамъ правото да дамъ нѣкои обяснения, които имамъ наръка, въ комисията, когато дойде да се гледа въпросътъ, кое отъ двѣтѣ мѣста да се прѣдпочете, макаръ, казвамъ, да би могло въ самата комисия да се дадатъ тѣзи обяснения, още отсега би могло да се изтъкне, че прѣимуществото на мѣстото „Денкоглу“ е толкова очебиюще, че едва-ли би могло да има споръ отъ тая страна на въпроса.

Онова, което шокира правителството и което би могло на пръвъ планъ да шокира и нѣкои отъ г. г. народнитѣ представители, то е голѣмата сума, която градскиятъ съвѣтъ иска за това мѣсто, по-неже то е общинско, именно 1.200.000 л. Но, г. г. народни представители, азъ мисля, че нито правителството, нито ние трѣбваше да правимъ въпросъ отъ тая сума. Какво е за държавата 1.200.000 л., когато се касае да се построи едно монументално здание, каквото ще бжде съдебната палата? И, най-сетнѣ, имайте прѣдъ видъ, че, ако държавата вземе мѣстото „Денкоглу“, тя ще вземе едно мѣсто, което дѣйствително има тая стойностъ, която общината иска, и не само тази стойностъ, ами, ако щете, два пѣти и три пѣти по-голѣма отъ нея. Па даже да допуснемъ, че дѣйствително тази сума е голѣма и че въ дадения случай би могло да се избере друго едно мѣсто, за което да се даде по-малка сума, азъ ще погледна отъ друга страна на въпроса. Да допуснемъ, че ще платимъ на общината 1.200.000 л. Столичната община, обаче, се намира въ такава бѣдствено положение, че даже да ѝ дадемъ една дотация, единъ даръ отъ страна на държавата, тя би заслужила това, поради стѣснителното положение, въ което се намира сега. Бѣше врѣме, когато държавата се виждаше принудена да отпуща, чрезъ своитѣ редовни бюджети, субсидии на столичната община въ размѣръ на 500.000 л. годишно. Слѣдователно, какво би било, ако сега дадемъ на общината една помощъ отъ 1.200.000 л., или отъ единъ милионъ, за това мѣсто, което тя ще ни даде, за да имаме пригодно мѣсто за такава монументална сграда, каквато ще бжде съдебната палата?

Трѣбва да имаме прѣдъ видъ и друго нѣщо. Държавата се намира въ едно отношение къмъ общината като кредиторъ къмъ длъжникъ, защото

държавата претендира от общината стойността на онова място, на което се построи халитъ. Доколкото ми е известно, държавата претендира за това място повече от един милион лева и, ако общината сега претендира 1.200.000 л. за мястото „Денкоглу“, би могло да стане едно прихващане, безъ, въ сжщност, да стане нужда държавата да издигне даже един сантим от своя ковчегъ, защото, чисто и просто, по пътя на такова едно прихващане стойността на мястото, на което сж построени халитъ, може да се прихване съ стойността на мястото, дѣто ще се построи сѣдебната палата. По този начинъ, отъ една страна, нѣма да се засегне чувствително държавната казна, отъ друга страна, ще бжде украсена съ сѣдебна палата тъкмо тамъ, къдѣто ѝ е мястото.

Та, казвамъ, по всички тѣзи съображения, азъ взехъ думата само да помоля г. г. членоветъ на комисията по Министерството на правосѣдието, когато ще разглеждатъ самия законопроектъ, да взематъ въ съображение всички тѣзи мотиви, които изложихъ накѣсо, и като иматъ прѣдъ видъ декларацията, която г. министърътъ на правосѣдието направи, да се вземе едно рѣшение по тоя въпросъ въ такава смисълъ: сѣдебната палата да се построи не на мястото на „Черната-джамия“, както гласи чл. 2 отъ законопроекта, а да се построи на мястото „Денкоглу“.

Техническитъ съображения за това ще оставя на ония, които сж по-компетентни отъ мене, като техници, да ги наведатъ тѣ. Достатъчно е да изтъкна още едно съображение, че за постройката на сѣдебната палата ще трѣбва едно пространство минимумъ отъ 10 хиляди квадратни метра, когато мястото на „Черната-джамия“ е едва 4—5 хиляди квадратни метра. Нека не се правятъ грѣшки, като се построятъ великолѣпни сгради на толкова малки мѣста, каквато грѣшка се направи съ постройката на зданието за Дирекцията на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ, което трѣбваше да бжде построено въ центра на града, на една широка площадъ, а се построи на двѣ хиляди квадратни метра, и днесъ и държавата, и всички чувствуваме, каква колосална грѣшка се направи съ постройката на това помѣщение въ такъвъ затуленъ край. Най-сетнѣ, ония отъ насъ, които сж имали възможность да посетятъ чуждестранни столици, знаятъ, че всички монументални сгради стърчатъ въ центра на града; не се втикватъ въ крайщата на града, а се поставятъ тамъ, къдѣто би трѣбвало да стоятъ, за да могатъ да дадатъ и украса на столицата, още повече, когато ние още не виждаме центра на нашата столица застроена съ такива великолѣпни сгради, каквито би трѣбвало да го украсяватъ.

Па, най-сетнѣ, трѣбва да имаме прѣдъ видъ, че сѣдебната палата ще има да услужва не само на населението отъ околията, но и на цѣлото население отъ столицата, което брой повече отъ 100 хиляди жители.

Нѣкой отъ болшинството: Тя ще бжде и за цѣла България.

Д-ръ Х. Мутафовъ: Слѣдователно, безсмислено е да искаме да тикаме тази постройка въ единъ кътъ на столицата и да карае жителитъ отъ всички други нейни квартали да отиватъ на другия край на столицата. Най-справедливо е, тая сграда да бжде въ центра, та далечината отъ всички крайща, отъ всички квартали и участъци на столицата до това мѣсто, дѣто ще бжде построена сѣдебната палата, да бжде еднаква, за да могатъ по този начинъ и гражданитъ, които търсятъ правосѣдие и въобще всички ония, които иматъ работа съ сѣдилищата,

да бждатъ улеснени, по възможность, по-скоро да се добератъ до това мѣсто, а не да бждатъ принудени да ходятъ чакъ въ тоя край на столицата, къдѣто съ законопроекта се иска да бжде построена сѣдебната палата, т. е. на мястото на „Черната-джамия“. Грѣшката, която сжществува сега, г. г. народни прѣдставители, съ раздробление на учрѣжденията по сѣдебното вѣдомство, не трѣбва да се повтаря. Ние, адвокатитъ, които имаме по 3—4 дѣла на день въ разни инстанции, най-добръ чувствуваме, колко е трудно, когато сме принудени да отиваме въ оня край при Кюлюцитъ, дѣто сж мивитъ сѣдилища, отъ тамъ по друго направление — въ Касацонния сѣдъ и т. н. Ъто защо, понеже при постройката на сѣдебната палата никой нѣма намѣренне да застава гражданитъ отъ всички квартали на столицата да отиватъ само въ единъ кварталъ, сѣдебната палата трѣбва да бжде построена въ центра на столицата, за да бжде, отъ една страна, великолѣпна украса и, отъ друга страна, да даде възможность лесно да си услужватъ всички, които ще иматъ работа съ правосѣдието.

По всички тѣзи съображения, азъ още единъ пътъ прѣпорѣчвамъ на комисията да има прѣдъ видъ монѣ бѣлѣжки, и моля г. министра — макаръ той да заяви, че не държи на мястото, къдѣто ще се построи палатата — още отсега да се съгласи, тази палата да бжде построена на мястото „Денкоглу“, а не на мястото при „Черната-джамия“.

Колкото за срѣдствата, ще има отъ къдѣ да се намѣрятъ тѣ. Нека отбѣлѣжимъ и това обстоятелство, че миналогодишниятъ бюджетъ се сключи съ единъ излишѣкъ отъ 10 милиона лева. Вие знаете, че отъ този излишѣкъ гласувахме близо четири милиона лева за нуждитъ на армията. Какво щѣло да бжде, че ще гласуваме 2—3 милиона за нуждитъ на правосѣдието въ България? Азъ мисля, прочее, че паричната страна на въпроса не трѣбва ни най-малко да шокира нито правителството, нито народното прѣдставителство, нито членоветъ на комисията.

Повторно ходатайствувамъ да се вземе отъ комисията рѣшение въ смисълъ, сѣдебната палата да бжде построена на мястото „Денкоглу“, а не тамъ, дѣто прѣдвижда законопроектътъ. (Ражоплѣскане отъ болшинството)

Прѣседателътъ: Има думата г. Петко Теодоровъ.

П. Теодоровъ: Г. г. народни прѣдставители! При гласуването на бюджета на Министерството на общественитъ сгради се повдигна въпросъ за построяване държавни здания, въ които да се помѣщаватъ разни учрѣждения, и се изказаха нѣкон добри мисли, въ смисълъ, че е желателно държавата да вземъ да направи, но часъ по-скоро да се занимае съ въпроса за постройката на държавни здания, защото наемитъ, които сега плаща, сж доста голѣми и сж въ състояние прѣдостатъчно да рентиратъ единъ заемъ за постройката на тѣзи здания. Въ този редъ на мисли, при гласуването на бюджета се присъ, безъ разискване, едно отдѣлно перо отъ 500.000 л., за постройка на сѣдебна палата. Тѣзи 500.000 л. се прѣдзначиха за прѣдварителни изучвания, за съставяне на проекти, за произвеждане на конкурси и въобще за проучване на постройката и, ако е нужно, за отчуждаване на извѣстно мѣсто.

Обаче, за да се започне постройката, за да се опрѣдѣли размѣритъ, масштабътъ, на който тя трѣбва да бжде поставена, съгласно закона за отчетността по бюджета, се изисква специаленъ законъ, понеже постройката сама по себе си надминава прѣдвидения минимумъ. Днесъ този специаленъ законъ ни се прѣдстави, и се прѣдставя, може да се каже, въ

две точки: първата точка е, че разходитъ по тази постройка се опрѣдѣлятъ въ единъ размѣръ отъ 3.000.000 л., а втората точка е, че постройката на това здание трѣбва да бѣде на извѣстно указано вече, фиксирано мѣсто. Сега и азъ искамъ да спра вашето внимание по тѣзи две точки.

По въпроса за размѣра на сумата. Извѣстно ви е, г-да, че италианцитѣ, напр., сж започнали постройката на една сѣдебна палата за около седемъ милиона лева, а сега не имъ стигатъ 27 милиона лева; извѣстно ви е така също, че Белгия, напр., която брои около шестъ и половина милиона население — нѣщо, което и ние ще бждемъ, може-би, по-диръ 10—15 години — има една сѣдебна палата за 77 милиона лева. Най-грандиозното, така да се каже, най-монументалното здание не само въ Брюкселъ, но въ цѣла Белгия е брюкселскиятъ Palais de Justice, който се отличава не само по обширността и солидността на сградата, но и по особено добрия изборъ на мѣстоположението му. Мѣстото е разположено така, че отъ четиритѣ страни се влиза въ различни етажи на зданието, и отдѣто и да се погледне, дава внушителенъ видъ, като се вижда отъ цѣлия Брюкселъ, който е разположенъ на тераси.

Сѣдебната палата, която ние ще строимъ тукъ, въ столицата, не може да бѣде за три милиона лева. Тази сума е недостатъчна, защото прѣдварителнитѣ изучавания сж показали вече, че помѣщеніето, стаятъ, салонитѣ и т. н. трѣбва да бждатъ импозантни, грандиозни, каквито сега нѣмаме. То ще заема една квадратура не по-малко отъ 10 хиляди квадратни метра; а такова едно монументално, вѣковно здание не може да се строи съ 300 л. квадратниятъ метъръ; то трѣбва да се строи най-малко съ 600—700, а може-би, и 1.000 л. квадратниятъ метъръ. И менъ ми се струва, че въ това отношение ще направимъ една грѣшка, ако отсега за минималенъ размѣръ на сумата опрѣдѣлимъ 3.000.000 л. и слѣдъ време инженеритѣ и архитектитѣ да бждатъ обвинени, че сж започнали постройката съ една незначителна сума, а въ послѣдствие сж я свършили съ сума въ двоевъ размѣръ. За да не се направи такъвъ упрекъ, за да се постави още отсега зданието на онии масщабъ, на който му прилича да бѣде, азъ бихъ молилъ, още сега минималниятъ размѣръ на сумата да се увеличимъ отъ три на шестъ милиона лева, като се смѣта по 600 л. на квадратенъ метъръ. Трѣбва да се има прѣдъ видъ и това съображение, че голѣмитѣ, обширнитѣ салони, които сега липсватъ въ всѣко едно сѣдилище, не позволяватъ да има двойни и тройни етажи, и слѣдователно, квадратурата на първия етажъ не може да се смѣта и сумира съ тази на втория и третия.

По отношение на втората точка отъ законопроекта — за фиксиране мѣстото, дѣто ще се построи сѣдебната палата, — менъ ми се струва, че по е желателно, Народното събрание да не се произнася сега, не по съображението, че ние не сме компетентни, ами защото има, освѣнъ икономически, още и маса други съображения, които налагатъ да се прѣдостави това на компетентнитѣ технически власти, тѣ да се произнесатъ, съобразно съ назначението на сградата, съ нуждитѣ, съ удобствата на публиката, на адвокатурата, на магистратурата и пр., за да подбератъ подходящо мѣсто, каквото тѣ намѣратъ въ столицата. Истина е, че ние не сме господари да разполагаме съ чужди мѣста. Азъ не мога да се съглася, напр., съ изказаното мнѣние за построяване палатата на площта „Денкоглу“. Прѣди всичко, ние не разполагаме съ тази площ; тя е чужда и ние не можемъ да вземемъ рѣшеніе да строимъ здание на чужда, непринадлежаща намъ площ. Азъ не бихъ желалъ да се впускатъ да

фиксираме мѣстото, кждѣто и да било. Ако е нужно това, по мосто схващане, азъ бихъ посочилъ друго едно мѣсто; бихъ посочилъ, напр., мѣстото срѣщу градския домъ, което е държавно — дѣвическата гимназия, заедно съ цѣлото свободно мѣсто около нея. По този начинъ ние ще имаме една градска градина, около нея двореца, градския домъ, Народния театър, Сѣдебната палата и т. н. — ще имаме една площъ и една градина, около която сж разположени всички най-красиви и монументални здания въ столицата. Азъ поддържамъ възгледа, че тѣзи капитални съоръжения въ столицата не трѣбва да се прѣскаатъ, по каквито и да е причини по разнитѣ части на града, за да се облагодѣтелствуватъ разнитѣ квартали. Споредъ мене, това е грѣшка. Всичко цѣнно, всичкото съкровище, което можемъ да вложимъ въ столицата трѣбва да бѣде концентрирано по възможностъ въ нѣколко главни точки, въ центроветѣ, така да се каже, на столицата, за да може всичко това да хармонира едно съ друго. Двѣ такива точки, споредъ мене, има сега-засага тукъ; градската градина съ площада „Александъръ“ и площада около новата църква „Св. Александъръ Невски“. Казвамъ тѣзи съображения, за да подчертая мисълта, че азъ не съмъ за прѣскаването на монументалнитѣ здания навредъ изъ столицата, за да се ползватъ всички нейни квартали, ами съмъ за сгрупирането имъ, по възможностъ, въ нѣколко центрове. И мисълта ми, по-нататъкъ, е: ние тукъ да не фиксираме извѣстно мѣсто, а да прѣдоставимъ това на техническитѣ власти, тѣ да опрѣдѣлятъ мѣстото за сѣдебна палата, въ зависимостъ отъ терена, въ зависимостъ отъ окрѣжающитѣ здания.

Прочее, като изказвамъ не само моето задоволство, но, вѣрвамъ, и задоволството на всички тукъ, отъ прѣдставения законопроектъ, понеже съ него започваме да реализираме една отъ нашитѣ идеи, които прѣди два мѣсеца ни вълнуваха и върху които всички сме съгласни, азъ съмъ на мнѣние да приемемъ прѣдложения законопроектъ по принципъ, да го изпратимъ въ комисията, като същевременно пожелаемъ, щото въ тази комисия размѣрътъ на сградата да бѣде увеличенъ поне на 6.000.000 л. и да се прѣдостави на техническитѣ власти да избератъ подходящо мѣсто, кждѣто да бѣде построена тази палата. Въ случая, разбира се, трѣбва да се вземе и съгласието на градския съветъ, съ който държавата има цѣла редица смѣтки, било по халитѣ, било по митата за плащане на тръби, било по други нѣкои работи. Държавната и общинската нужда въ случая съпадаютъ и затова държавата и общината трѣбва заедно да опрѣдѣлятъ подходящото мѣсто, като понесатъ съответнитѣ жертви едната и другата.

Прѣседателъ: Има думата народниятъ прѣдставителъ г. Теню Начевъ.

Т. Начевъ: Г. г. народни прѣдставители! Нуждата отъ построяването на сѣдебна палата е несъмнено и не подлежи на споръ. Помоему, ако се отнася въпросътъ само да разрѣшимъ на правителството да строи сѣдебна палата, ние можемъ да се произнесемъ; но да опрѣдѣляме размѣра на сумата, която трѣбва да се похарчи, и мѣстото, дѣто палатата трѣбва да се построи, мисля, че е прѣждевременно. Нуждата да се построи сѣдебна палата, казвамъ, е несъмнена, защото, ако имаме сѣдебна палата, раздаването на правосъдие ще бѣде по-удобно, па и отъ икономическа точка зрѣние, както нѣкои прѣдговоривши казаха, ще има полза. Заедно съ това, сѣдебната палата, г. г. народни прѣдставители, помоему е единъ монументъ, единъ паметникъ, който изразява културния напредѣкъ на народа, който го

строн. Следъ въкове поколѣнията ще сядятъ за успѣха на нашия напредъкъ отъ тѣзи монументи. Следователно, прѣдварително трѣбва да се изучи добръ, какъвъ трѣбва да бѣде такъвъ монументъ, трѣбва да се приготвятъ плановѣтъ, и само следъ това да можемъ да се произнесемъ, би ли била въ състояние държавата да отпусне нужния кредитъ за построяване на тази палата. Не можемъ да се рѣшимъ сега още да опрѣдѣлимъ една сума отъ 3.000.000 л., когато възможно е да трѣбва да се похарчатъ 5, 6 или 10 милиона лева.

Отъ друга страна, г-да, азъ мисля, че опрѣдѣлянето на мѣстото е не само прѣждевременно, но не е и отъ нашата компетентностъ. Опрѣдѣлянето мѣстата, на които могатъ да се построяватъ каквито и да е сгради, е отъ компетентността на градскитѣ съвети. Градскитѣ общини иматъ право да позволяватъ тукъ да бѣде построена църква, тамъ джамия, тамъ палата и пр.

П. Теодоровъ: (Възразява нѣщо)

Т. Начевъ: Струва ми се, че това е отъ компетентността само на градскитѣ съвети; покрайниѣ мѣрѣ, трѣбва да става съ тѣхното съгласие и въ никой случай противъ тѣхното съгласие. Какъ ще можемъ ние да се произнесемъ да построимъ съдебната палата тукъ или тамъ, ако единъ день общината се противопостави и каже: азъ на това мѣсто не ви позволявамъ да строите съдебна палата? Следователно, казвамъ, ние не можемъ да се произнесемъ за мѣстото, безъ да вземемъ прѣдварително съгласието на общинското управление, което е компетентно, споредъ законитѣ, да позволява или не постройките на извѣстни точки.

Но, както казахъ, г-да, азъ считамъ, че съдебната палата е изразъ на културното състояние на единъ народъ. Тя е храмъ на правосъдието. Ние не можемъ да захвърлимъ този храмъ на единия край на града. Той трѣбва да бѣде наредъ съ всички други паметници, които прѣдставляватъ величието на една страна; тамъ, където е дворецътъ, тамъ, където е църквата „Св. Александъръ Невски“, около този центъръ може да се издигне едно такова монументално здание. Слушахъ г. министра да казва, че имало друго едно мѣсто, което общинското управление одобрявало, именно мѣстото, дѣто бѣ „Денкоглуското училище“, но че правителството не можело да се рѣши да го вземе, защото трѣбвало да заплати единъ милионъ и нѣколко хиляди лева за отчуждението му. Прѣди всичко, г-да, азъ мисля, че първата нужда е да се приготвятъ всички планове за постройката на зданието, и когато дойде въпросъ, къдѣ трѣбва да се построи, тамъ не може да има никаква прѣчка. Народната, държавната нужда — въ това отношение не съмъ съгласенъ съ г. Петка Теодоровъ — налага и експроприация. Ако има мѣсто, дѣто би трѣбвало да се постави тази палата, макаръ и да бѣде чуждо владѣние, то може да бѣде отчуждено по силата на закона; въ това не може да има прѣпятствие.

Колкото се отнася до паритѣ, които трѣбва да се платятъ, това не трѣбва ни най-малко да плаши правителството. То не трѣбва да счита, че е загуба, че е излишенъ масрафъ, ако трѣбва да даде за експроприация на мѣста 1½ милиона лева на общинското управление, защото тия пари, които ще даде на общинското управление, споредъ моето мнѣние, не сж загубени: то е сѣ едно да вземемъ паритѣ отъ единия джобъ и да ги туримъ въ другия. Азъ ви увѣрявамъ, че градскитѣ съвети въ столицата, ако единъ день дойде въ положение да има нужда, ще се обърне къмъ правителството, и то е длъжно да му дава субсидия. И, струва ми се, не е далечъ денятъ, когато Народното събра-

ние ще трѣбва да гласува субсидии на Софийското общинско управление не отъ единъ милионъ, а, може-би, отъ 10 милиона лева. Следователно, ако днесъ се иска отъ насъ да дадемъ на общинското управление 1½ милиона лева, това не трѣбва да бѣде прѣпятствие, а трѣбва съ готовностъ да ги дадемъ, защото всѣкъждѣ въ свѣта столицитѣ се облѣгатъ на помощта на правителствата. Не могатъ, асѣж, да не се облѣгатъ. Столицата е длъжна да посрѣща извънреднитѣ нужди на цѣлата държавна, а не само на града. Прѣди нѣколко дена имахме тържества, за които общинското управление похарчи грамадна сума; по-нататъкъ ще имаме друго, вѣчно ще ги имаме. Ето защо, както е въ другитѣ столици, тъй и въ София ще дойде день, когато правителството ще трѣбва да се притече на помощъ съ държавни пари въ разноснитѣ на общинското управление. Следователно, ако тукъ общинското управление иска да направи една печалба отъ 1½ милиона лева, чини ми се, че е много дребнаво да казваме: защо да дадемъ толкозъ пари. Не толкозъ да дадете, ами и 5—10 милиона лева да дадете, пакъ паритѣ не сж загубени. Това искахъ да кажа.

Ето защо, ние днесъ можемъ да рѣшимъ, че позволяваме на правителството да избоботи и приготви плановѣтъ за постройката на една съдебна палата, но не можемъ да опрѣдѣлимъ размѣра на тая сума, която трѣбва да се похарчи, безъ да имаме прѣдъ видъ тия планове, както не можемъ да си позволимъ и да опрѣдѣляме, което и да е мѣсто за тази палата.

Прѣседателътъ: Има думата г. министърътъ на правосъдието.

Министъръ П. Абрашевъ: Г. г. народни прѣдставители! Това, което казахъ, и въ обяснениата, които дадохъ, прѣди да станатъ тѣзи разисквания, ще кажа и сега: по въпроса за нуждата да се построи съдебна палата, както се чува отъ всички страни, разногласие нѣма; законопроектътъ за построяване на съдебна палата се посрѣща съчувствено отъ всѣкъждѣ. Критика тукъ, въ Народното събрание, се прави, първо, върху опрѣдѣлената стойностъ на сградата за тая палата и, второ, върху мѣстото, дѣто се смѣта да се построи. Ямболскиятъ народенъ прѣдставител, г. Петко Теодоровъ, излѣзе тукъ, прѣдъ васъ, да критикува посочената въ законопроекта цифра, 3 милиона лева, като изтъкна възможността, по-сетнѣ, при разходване сумитѣ за тая палата, да се излѣзе отъ указания въ закона размѣръ и да се достигне до размѣръ 6 милиона лева; затова той прѣдлага, още отсега да се впишатъ въ законопроекта, вмѣсто 3 милиона, 6 милиона. Азъ, въ сжщностъ, не бихъ ималъ нищо противъ това, да се остави единъ по-голямъ просторъ на техницитѣ при постройката на съдебната палата — просторъ относително стойността — за да излѣзе нѣщо по-хубаво. Тѣй че, по начало не бихъ ималъ нищо противъ, ако впишете вмѣсто три милиона 6 милиона, па, ако щете и 12. Г. Петко Теодоровъ ви каза, че съдебната палата въ Брюкселъ струвала 75 милиона лева. Азъ зная, че струва 50 милиона, но, въ всѣки случай, и 50 милиона е огромна стойностъ. Съдебната палата, напр., въ Мюнхенъ, струва 10 милиона лева. Колко ще струва нашата? Азъ казвамъ три милиона лева. И когато вписвамъ въ законопроекта три милиона лева, азъ не правя това отъ себе си. Специалисти, като г. Теодорова, не единично, а въ комисиия, следъ тщателно изучаване, следъ вземане въ внимание даннитѣ, почерпани отъ разни лица по съдебното вѣдомство за това, какво е потребно за помѣстване на апелацията, касацията и окръжнитѣ сѣдилища, сж изчи-

слили стойността на това здание на три милиона лева; азъ не можехъ, освѣнъ да изпълня единъ дългъ, съобразно съ чл. 18 отъ закона за отчетността по бюджета, и да кажа, че сѣдебната палата ще струва три милиона лева. Ако техницитѣ сѣ направили погрѣшка въ изчислението, не може да вините мене и никого. Вписването на тая сума става възъ основа на изучаваня отъ Министерството на правосѣдието, заедно съ Министерството на общественитѣ сгради.

П. Теодоровъ: Позволете ми, г. министре, една бѣлѣжка. Въпросътъ е, че тамъ правятъ смѣтка върху три хиляди метра квадратура, на три етажа, а азъ казвамъ, площта да бѣде много по-голяма, за да има салони и пр.

Министъръ П. Абрашевъ: Квадратурата е смѣтната около 3.600 и нѣколко метра.

Прѣдседателътъ: Продължавайте, г. министре.

Министъръ П. Абрашевъ: Азъ ви обяснихъ, че туй, което се влага въ законопроекта, е направено възъ основа на изучаванята на хора отъ единъ запаятъ съ Вашия, г. Петко Теодоровъ — инженери и архитекти. Разбира се, трѣбваше да се основа на тѣхното мнѣние; не мога да вложа нѣщо свое. Но, казвамъ, ако въ комисията се намѣри за нужно да се излѣзе възъ отъ размѣра, указанъ въ законопроекта, да се впише шестъ милиона лева, или една по-голяма сума, нѣма да имамъ нищо противъ. Обаче, азъ се мисля, че, ако въ комисията ние бихме рѣшили да излѣземъ отъ стойността, показана въ законопроекта, би трѣбвало да повикаме наново техницитѣ да правятъ изчисление и прѣсмѣтане; друго-яче не би могло да стане, защото смѣтката за три милиона лева е направена възъ основа на подробни изчисления: толкозъ стаи, толкозъ етажа, за такива нужди — всичко това е взето въ внимание и се е получила цифрата три милиона. Това е по отношение стойността на сградата.

Колкото се отнася до мѣстото, направи се упрекъ отъ нѣкои, че по-добъръ би било да не се вписва никакъ мѣстото, дѣто ще бѣде построена сѣдебната палата. Туй се направи, за да бѣдемъ въ съгласие съ закона. Чл. 18 отъ закона за отчетността по бюджета казва, че когато се проектиратъ постройки по-голями отъ 150.000 л., министерството обязательно трѣба да иска съ законъ разрѣшение за това отъ Народното събрание и да изложи въ закона всички подробности касателно постройката, да подкрѣпи този законопроектъ съ нужнитѣ планове, да покаже стойността и пр.; въ такъвъ случай, трѣбва да се покаже и мѣстото, кѣдѣто ще бѣде построена сградата. Ние бихме могли да не показваме мѣстото само въ такъвъ случай, ако по размѣритѣ си зданието би било такова, че да може да бѣде сложено на всеко едно мѣсто, както, напр., това е за постройката на затворитѣ. За тѣхъ правимъ тѣй, понеже разнитѣ общински управления въ градищата, въ които ще строимъ затвори, съ готовност прѣдлагатъ безплатно мѣста и, слѣдователно, ние не се стѣсняваме кѣдѣ да построимъ сградитѣ — затуй въ законопроекта не вписваме мѣстата, кѣдѣто ще бѣдатъ построени тѣзи затвори. Но тукъ, при постройката на сѣдебната палата, не можемъ да прѣмине мълкомъ въпроса, дѣ ще бѣде построена тя, защото тя не може да бѣде построена на всеко мѣсто. Ако ние проектираме да бѣде построена на мѣстото на окръжния затворъ, това не става безъ съвѣтъ да се вземе въ внимание, дали на това мѣсто може да бѣде сложена сградата. Ние

имаме прѣдъ видъ, че мѣстото при „Черната-джамия“ — окръжниятъ затворъ — е близо шестъ хиляди квадратни метра, а, споредъ изчисленията, които дава комисията отъ Министерството на общественитѣ сгради, сѣдебната палата ще бѣде построена на 3.600 кв. м.; прави се изчисление и се казва, че на такова мѣсто може да легне тази палата. Сега, тукъ се изтъква обстоятелството, че мѣстото може да се окаже недостатъчно, че трѣбва да има площадъ, че зданието ще се опре на храма „Св. Седмочисленици“, та може да се осакати, че ще бѣде отдалечено отъ периферията на града и пр. Това сѣ съображения, които не могатъ да се игнориратъ съвѣтъ, и фактътъ, че Министерскиятъ съвѣтъ първоначално се е интересувалъ да вземе мѣстото на „Денкоглюското училище“, за сѣдебна палата, показва, че и той се е въодушевявалъ отъ желанието да намѣри едно по-обширно мѣсто, поставено по въ центра на града, и тамъ да се построи сѣдебната палата. Но, г. г. народни прѣдставители, вие не можете да обвинявате насъ, че се показваме не толкова щедри, както се показватъ нѣкои отъ прѣждеговорившитѣ господа. „Какво, казватъ, отъ това, че ви искатъ 2 милиона лева? Дайте 5, 6 милиона лева“ — такива думи се чуватъ тукъ, въ Народното събрание. Ние всички знаемъ, каква охрана трѣбва да очаква едно градско общинско управление отъ държавата. Но, когато ние дохождаме да търсимъ мѣсто, потрѣбно намъ за една сграда, ние не можемъ да се показваме щедри не за своя лична смѣтка, а за смѣтка на хазната. Вие не можете да ме упреквате даже въ това, че азъ скъсахъ прѣговоритѣ съ градския съвѣтъ, защото каквито думи говорѣше тукъ г. Мутафовъ, такива думи ми говорѣше и г. кметътъ на Софийското градско общинско управление. „Какво значи, ми казваше той, че ще дадете 1.200.000 л.; дайте 2, 3 милиона лева; това ще бѣде за въ полза на града“. Да, но вие имате мѣсто, а ние имаме нужда отъ мѣсто, ние и вие влизаме въ сдѣлка; какви сѣ тѣзи цѣни, които ни прѣдлагате? Дайте ни резонни цѣни. Тѣзи цѣни, които ни прѣдлагате, по никой начинъ не сѣ дѣйствителни; тѣ сѣ эксorbitантни, изкуствено повдигнати, както въобще тукъ, въ София, изкуствено се повдигатъ цѣнитѣ.

Д-ръ Х. Мутафовъ и други: Не е истина.

Министъръ П. Абрашевъ: Чу се, че Министерскиятъ съвѣтъ е вземалъ рѣшение да се построи сѣдебна палата на мѣстото на Денкоглюското училище и веднага се създаде такова настрояние въ Софийската община; сега е моментътъ да можемъ да пипнемъ отъ държавната хазна 2.000.000 л.; даже и въ бюджета си тя е вписала тия 2.000.000 л. И ние при каква обстановка се намираме? Отъ една страна имаме мѣстото на Софийската градска община, която се показва неотстъпчива; отъ друга страна имаме мѣстото, което е държавна собственост. И безъ туй ние скоро ще очистимъ помѣщението на окръжния затворъ и ще прѣминатъ затворницитѣ въ новото здание. Какво да правимъ тогава това мѣсто? Казвате: да го направимъ паркъ. Дѣйствително, хубаво е да имаме паркъ, но, когато имаме нужда да строимъ сѣдебна палата, нема ще отидемъ да отваряме тамъ паркъ? Не. Ние ще гледаме да правимъ икономии. Ние трѣбва да гледаме интереситѣ на хазната, г. г. народни прѣдставители. (Възгласения)

Отъ тѣзи съображения ние сме се ръководили, когато сме се спрѣли на мисълта и сме вписали въ законопроекта да се построи сѣдебната палата на мѣстото на окръжния затворъ. Азъ не смѣтамъ, че въпросътъ е изчерпанъ, но азъ ви моля да не го прѣд-

рѣшавате тукъ. Законопроектътъ ще отиде въ комисията и тамъ ще се разберемъ. Ако можемъ да се споразумѣемъ съ градския съвѣтъ да вземемъ мѣстото на Денкоглуското училище, тамъ ще построимъ съдебната палата. Но, въ всѣки случай, на тѣзи цѣни, по които днесъ градскиятъ съвѣтъ иска да отстъпи мѣстото, ние нѣма да се съгласимъ.

Т. Начевъ: Нѣма какво да се съгласяваме съ градския съвѣтъ. Има законъ за експроприация. Стопанинътъ даже и да не се съгласява да отстъпи доброволно мѣстото си, ще му го вземемъ насила.

Прѣдседателъ: Понеже никой вече не иска думата, азъ считамъ дебатитѣ за приключени и ще положа на гласуване приемането на законопроекта на първо четене.

Моля г. г. народнитѣ прѣдставители, които сѫ съгласни да се приеме на първо четене законопроектътъ за постройка на съдебна палата въ София и да се прѣпрати въ надлежната комисия, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

Втората точка отъ дневния редъ е: второ четене на законопроекта за измѣнение нѣкои членове отъ закона за пенситѣ по гражданското и военното вѣдомства. По желанието на г. военния министъръ тая точка засега се изоставя.

Сжщо така се изоставя и третата точка.

Пристъпваме къмъ четвъртата точка отъ дневния редъ: разглеждане прѣдложението за одобрение постановленията на Министерския съвѣтъ отъ 22 май 1910 г., 26 февруарий и 5 априлий 1911 г., подъ № № 35, 14 и 24, относящи се за дневнитѣ пари на делегатитѣ отъ смѣсената турско-българска комисия.

Министъръ генералъ Н. Никифоровъ: Моля да се отложки и точка четвърта.

Прѣдседателъ: Точка четвърта отъ дневния редъ, по желанието на г. военния министъръ, тоже се отлага.

Понеже нѣма г. докладчика по законопроекта за индустриалнитѣ желѣзници, ще изоставимъ и петата точка отъ дневния редъ и ще прѣминемъ къмъ точка шеста.

Моля г. секретаря да прочете прѣдложението за разрѣшение да се наеме отдѣлно помѣщение за канцелария на Българската легация въ Лондонъ за единъ периодъ отъ седемъ години, начиная отъ 7 юний 1911 г. съ годишенъ наемъ 140 лири стерлинги.

Секретаръ А. Кипровъ: (Чете)

„Прѣдложение

отъ Министерството на външнитѣ работи и на изповѣданията за разрѣшение да се наеме отдѣлно помѣщение за канцелария на Българската легация въ Лондонъ за единъ периодъ отъ седемъ години, начиная отъ 7 юний 1911 г., съ годишенъ наемъ 140 лири стерлинги.

„Членъ единственъ. Разрѣшава се да се наеме отдѣлно помѣщение за канцеларията на Българската легация въ Лондонъ за единъ периодъ отъ седемъ години, начиная отъ 7 юний 1911 г., съ годишенъ наемъ 140 лири стерлинги.“

Прѣдседателъ: Които приематъ това прѣдложение, моля, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

Слѣдва прѣдложението за одобрение указитѣ и докладитѣ за разрѣшенитѣ обикновени свѣрхсмѣтни кредити на разнитѣ министерства прѣзъ 1910 и 1911 г., съгласно чл. 126 отъ конституцията, и за прѣнесенитѣ суми отъ запазенитѣ фондове за попълване нѣкои параграфи отъ бюджетитѣ имъ за 1910 и 1911 г. Моля г. секретаря да го прочете.

Секретаръ А. Кипровъ: (Чете)

„Прѣдложение

до XV-то обикновено Народно събрание,
първа редовна сесия.

„Прѣзъ 1910 г. и 1911 г. Министерскиятъ съвѣтъ е разрѣшавалъ обикновени свѣрхсмѣтни кредити, съгласно чл. 126 отъ конституцията, за нужди, изброени въ приложената тукъ таблица подъ буква „А“.

„Прѣзъ сжщото врѣме е разрѣшавалъ съгласно чл. 62 отъ закона за отчетността по бюджета, споредъ измѣненията и допълненията му съ чл. 5 отъ закона, утвърденъ съ указъ № 26 отъ 2 мартъ 1911 г., да се прѣнасятъ суми отъ запазенитѣ фондове по бюджетитѣ за 1910 и 1911 г., на разнитѣ министерства за попълване недостигнали кредити по разни параграфи, подробно означени въ таблицитѣ подъ букви „Б“ и „В“.

„Като долагамъ това на Народното събрание, честь имамъ, на основание чл. чл. 30 и 32 отъ закона за отчетността по бюджета, да го помоля за одобрението на тѣзи кредити да вземе слѣдното

„Р ѣ ш е н и е

за одобрение указитѣ и докладитѣ за разрѣшенитѣ обикновени свѣрхсмѣтни кредити на разнитѣ министерства прѣзъ 1910 и 1911 г., съгласно чл. 126 отъ конституцията и за прѣнесенитѣ суми отъ запазенитѣ фондове за допълване кредититѣ на нѣкои параграфи отъ бюджетитѣ имъ и за 1910 и 1911 г., съгласно чл. 62 отъ закона за отчетността по бюджета, споредъ измѣненията и допълненията му съ чл. 5 отъ закона, утвърденъ съ указъ № 26 отъ 2 мартъ 1911 г.

„Членъ единственъ. Одобряватъ се указитѣ и докладитѣ:

„1. За разрѣшенитѣ обикновени свѣрхсмѣтни кредити на разнитѣ министерства прѣзъ 1910 и 1911 г., по бюджетитѣ за сжщитѣ години, съгласно чл. 126 отъ конституцията, означени въ приложената таблица „А“, на обща сума 5.275 л. по бюджета за 1910 г. и 895.559.10 л. по бюджета за 1911 г.

„2. За прѣнесенитѣ суми отъ запазенитѣ фондове за попълване на кредититѣ по нѣкои параграфи отъ бюджетитѣ на разнитѣ министерства за 1910 и 1911 г., съгласно чл. 62 отъ закона за отчетността по бюджета, споредъ измѣненията и допълненията му съ чл. 5 отъ закона, утвърденъ съ указъ № 26 отъ 2 мартъ 1911 г., означени въ приложенитѣ таблици „Б“ и „В“.

„София, 20 ноември 1911 г.

Министъръ на финанситѣ: **Т. Теодоровъ.**

Т а б л и ц а А

за разрешените върхове кредити на разните министерства през 1910 и 1911 г. по бюджетите за същите години, съгласно чл. 126 от конституцията и чл. чл. 30 и 32 от закона за отчетността по бюджета, според измънените и допълнените на последния съ чл. 3 от закона, утвърден съ указ № 26 от 2 март 1911 г.

№ по ред	Нумер и дата на указа, съ който е разрешен кредитът	Сума		Наименование на разхода
		лева	ст.	
По бюджета за 1910 г.				
Министерство на финансите.				
1	№ 75 от 5 май 1911 г.	5.275	—	За разходи — изложени в постановлението на Министерския съвет от 21 април 1911 г., протокол № 32.
	Всичко по бюджета за 1910 г. . .	5.275	—	
По бюджета за 1911 г.				
Министерство на външните работи и на изповяданията.				
1	№ 44 от 6 април 1911 г.	5.000	—	Помощ на сиротопиталището „Св. Патрикий“ в София, съгласно постановлението на Министерския съвет от 28 февруарий 1911 г., протокол № 16.
2	№ 47 от 8 април 1911 г.	1.500	—	За разходи — изложени в постановлението на Министерския съвет от 29 март 1911 г., протокол № 22.
3	№ 135 от 15 октомври 1911 г.	5.000	—	За посрещане разноските на легацията в Лондон по случая тържествата за коронацията на Негово Величество английския крал Георги V в Лондон, през настоящата година.
	Всичко . .	11.500	—	
Министерство на вътрешните работи.				
4	№ 40 от 31 март 1911 г.	40.000	—	За набавяне и отпечатване избирателни пликотве, нужни за изборите за великото и обикновено Народно събрание.
5	№ 74 от 5 май 1911 г.	50.000	—	За платни и дневни пари на учителите, които, съгласно избирателния закон, са били назначени за членове на избирателния бюра за произвеждане изборите за великото Народно събрание.
6	№ 99 от 18 юли 1911 г.	80.000	—	За нужди за борба против холерата.
7	№ 107 от 4 август 1911 г.	40.000	—	За борба против холерата в Варна.
8	№ 120 от 13 септември 1911 г.	16.000	—	За разноски по водене борба против холерата.
	Всичко . .	226.000	—	
Министерство на народното просвещение.				
9	№ 52 от 13 април 1911 г.	9.000	—	За уреждане българската етнографска изложба в Прага.
10	№ 63 от 28 април 1911 г.	20.000	—	За откупуване архивата на покойния писател и революционер С. Раковски.
11	№ 66 от 28 април 1911 г.	2.000	—	Помощ на софийското дружество на класните учители, за устройваните от него народни четения.
	Всичко . .	31.000	—	
Министерство на финансите.				
12	№ 37 от 16 март 1911 г.	5.000	—	За изплащане пътните и дневни пари на повиканите от парламентарната следствена комисия и разпитани от същата от провинцията лица и за други разходи на казаната комисия.
13	№ 43 от 6 април 1911 г.	5.000	—	Помощ на женското дружество „Майка“ и на женското благотворително дружество „Екатерина Симидчиева“ в София, за да дадат съдействие в уреждането на втората славянска етнографска изложба „Българска жена“ в Прага.
14	{ № 45 от 6 април 1911 г. } { № 101 от 19 юли 1911 г. } { № 142 от 20 октомври 1911 г. }	8.000	—	За разноски по издържане на персонала и доставянето на канцеларски потреби на държавния обвинител по съдебното на пъкои от министрите от бившите кабинети на Р. Петров и д-ръ П. Гудев, за командировка на същия държавен обвинител и помощниците му и за заплати на двама секретари на особната (парламентарна) следствена комисия.
15	№ 56 от 20 април 1911 г.	1.705	—	За изплащане разхода, направен по пътуването на професора по медицината г. А. Йезелберг с специален влак от България до българската граница, за пъкуване на Негово Високо Превъзходителство О. Воев почивания пълномощен министър и извънреден пратеник на Русия — Семеновски-Курило, съгласно постановлението на Министерския съвет от 5 април 1911 г., протокол № 24.

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрешенъ кредитътъ	Сума		Наименование на разхода
		лева	ст.	
16	№ 89 отъ 6 юний 1911 г.	216.300	—	За разноски по случай свикването на великото Народно събрание въ Търново: прѣдставители на прѣдседателя и на подпрѣдседателитѣ; пѣтни пари на народнитѣ прѣдставители; дневни пари на сѣщитѣ за 20 дни; за врѣмененъ персоналъ, назначенъ за единъ мѣсецъ; за пѣтни и дневни пари на чиновницитѣ и служащитѣ при Народното събрание, командировани въ Търново.
17	{ № 97 отъ 16 юлий 1911 г. № 117 отъ 9 септемврий 1911 г. . . }	92.800	—	За разноски по случай свикването на великото Народно събрание въ Търново: дневни пари на народнитѣ прѣдставители за 11 дни; заплата на врѣмения персоналъ, отъ който машинописцитѣ и корректоритѣ сѣ задържани 45 дни слѣдъ закриването на Събранието за извършване на започнатата работа по изработване дневницитѣ; пѣтни и дневни пари на командированитѣ чиновници и служащи при Народното събрание и за отпечатването на стенографскитѣ дневници на V-то велико Народно събрание.
18	№ 121 отъ 13 септемврий 1911 г. . .	3.254	10	За покриване разносикитѣ по погребението на починалия бившъ министъръ-прѣдседателъ, прѣдседателъ на Народното събрание и обществень дѣецъ Драганъ Цанковъ.
19	№ 136 отъ 15 октомврий 1911 г. . .	50.000	—	За изплащане разходитѣ, означени въ постановленията на Министерския съветъ, протоколи № № 47 и 66 отъ 3 юний и 26 августъ 1911 г.
	Всичко . .	382.059	10	
	Министерство на правосъдието.			
20	{ № 65 отъ 28 априлий 1911 г. № 159 отъ 12 септемврий 1911 г. . . }	75.000	—	За командировки на длѣжностни лица по съдебното вѣдомство, които сѣ взели участие въ произвеждане изборитѣ за великото Народно събрание и за изборитѣ за XV-то обикновено Народно събрание.
	Всичко . .	75.000	—	
	Министерство на войната.			
21	№ 42 отъ 6 априлий 1911 г.	50.000	—	За изплащане разходитѣ, произведени прѣзъ 1910 и 1911 г. отъ делегатитѣ на смѣсената турско-българска комисия по уреждане спорнитѣ погранични въпроси.
	Всичко . .	50.000	—	
	Министерство на общественитѣ сгради, пѣтищата и съобщенията. (Главна дирекция на пѣтищата, благоустройството и сградитѣ).			
22	{ № 64 отъ 28 априлий 1911 г. № 77 отъ 6 май 1911 г. }	50.000	—	За разходи по поправка и приспособление на зданието на читалището въ Търново, дѣто е засѣдало великото Народно събрание; за поправка на църквата „Св. Богородица“ и двора ѝ въ Търново; за поправкитѣ, извършени въ вилитѣ, дѣто е прѣбивавалъ Негово Величество Царя и за реновиране мобилитѣ, взети отъ русенския дворецъ; за освѣтление на читалището въ Търново съ электричество, освѣтление на улицата съ 10 икономически глобусни лампи; за приготвяне военния клубъ за помѣщение на г. г. министритѣ и 100 легла въ казармитѣ.
23	№ 93 отъ 13 юний 1911 г.	50.000	—	За разходи по приспособление зданието на читалището въ Търново и за други постройки и поправки, по случай откриването и засѣдането на великото Народно събрание.
	Всичко . .	100.000	—	
	(Главна дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата).			
24	№ 53 отъ 13 априлий 1911 г.	20.000	—	Помощъ на комитета за построяването на санаториума „Фердинандъ I“, за доизплащане обяваната нему отъ държавата помощъ отъ 100.000 л., съгласно постановлението на Министерския съветъ отъ 1 априлий 1911 г., протоколъ № 23.
	Всичко . .	20.000	—	
	Всичко по бюджета за 1910 г. . .	5.275	—	
	Всичко по бюджета за 1911 г. . .	895.559	10	

Т а б л и ц а Б

за прѣнесенитѣ суми отъ запазенитѣ фондове за попълване на кредититѣ по нѣкой параграфи отъ бюджетитѣ на разнитѣ министерства за 1910 г., съгласно чл. 62 отъ закона за отчетността по бюджета, споредъ измѣнението и допълнението му съ чл. 5 отъ закона, утвърдено съ указъ № 26 отъ 2 мартъ 1911 г.

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрешено да стане прѣнасянето на сумитѣ	Сума		За попълване на		Наименование на разхода
		лева	ст.	г.л.	§	
Министерство на външнитѣ работи и изповѣданията.						
1	№ 2 отъ 11 януарий 1911 г. . .	5.000	—	III	12	За отопление и освѣтление.
		20.000	—	V	21	За командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица и за разноски по прѣмѣстване и отиване до мѣстоназначенията на разни чиновници въ странство и за завръщането на уволненитѣ чиновници въ България.
2	№ 67 отъ 28 априлий 1911 г. .	1.100	—	III	10	За наемане помѣщения съ и безъ мобилировка за министерството, легациитѣ, консулствата, и пр. пр.
		3.600	—	III	12	За отопление и освѣтление.
		540	—	III	13	За доставка на вѣстници, периодически списания и разни други съчинения за министерството, легациитѣ и консулствата и печатане политически издания.
		500	—	III	14	За доставка и поправка на мобили за министерството, легациитѣ и консулствата.
		10.800	—	V	21	За командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица и за разноски по прѣмѣстване и отиване до мѣстоназначенията на разни чиновници въ странство и за завръщането на уволненитѣ чиновници въ България.
	Всичко . .	41.540	—			
Министерство на вътрѣшнитѣ работи.						
3	№ 594 отъ 17 ноемврий 1910 г. .	1.500	—	I	3	За отопление и освѣтление на министерството.
		2.000	—	II	6	За отопление и освѣтление на окръжнитѣ управления.
		2.000	—	V	22	За купуване и поправане мобили, покщница, цинкографии плочи, пишущи и други машини.
		200	—	V	24	За формено облѣкло на разсилнитѣ при министерството, Столичното градоначалство и окръжнитѣ управления въ Бургазъ, Варна, Пловдивъ, Русе, Търново и Видинъ.
		1.500	—	V	27	За прѣвозване орѣжие, облѣкло и други правителствени вещи.
		500	—	VI	31	За отопление и освѣтление на Дирекцията за опазване на общественото здраве, химическия и хигиеническия и други институти.
		3.000	—	VII	51	За купуване и поддържане на коне, кола, прѣвозъ на болничнитѣ лѣкари и прѣпращане болни и болнични вещи.
		2.000	—	VIII	55	За канцеларски потрѣби и въобще разноски за карантинни цѣли.
		300	—	X	69	За повръщане неправилно внесени суми по сключени бюджети.
		1.000	—	II	7	За печатане годишнитѣ доклади на окръжнитѣ управители.
		1.000	—	III	10	За награда на отличивши се и помощъ на потърпѣвши стражари при изпълнение на службата, а така също и на частни лица, оказавши съдѣйствиe на полицията и на частни лица при нещастни случаи.
		4	№ 653 отъ 11 декемврий 1910 г. .	500	—	V
1.000	—			VIII	56	За отопление и освѣтление на карантинитѣ.
6.500	—			IX	59	За пжтни и дневни пари, за командировки и прѣмѣстване на чиновници и служащи по санитарното вѣдомство.
6.000	—			IX	60	За малки и бързи поправки на здания и разноски по поддържане на градини.
100	—			I	2	За канцеларски потрѣби на централното управление.
600	—			III	10	За награда на отличивши се и помощъ на потърпѣвши стражари при изпълнение на службата, а така също и на частни лица, оказавши съдѣйствиe на полицията и на частни лица при нещастни случаи.
5	№ 59 отъ 10 февруарий 1911 г. .	2.500	—	V	22	За купуване и поправане на мобили, покщница, цинкографии плочи, пишущи и други машини.
		350	—	V	24	За формено облѣкло на разсилнитѣ при министерството, Столичното градоначалство и окръжнитѣ управления въ Бургазъ, Варна, Пловдивъ, Русе, Търново и Видинъ.

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрешено да стане прѣнасянето на сумитъ	Сума		За по- пълване на		Наименование на разхода
		лева	ст.	г.л.	§	
5	№ 59 отъ 10 февруарий 1911 г.	700	—	VI	29	За възнаграждения за заседанията на прѣдседателя и членоветъ на Върховния медицински съветъ, били тѣ и на държавна служба, както и на поканени външ лица, съгласно чл. 14 отъ закона за опазване общественото здраве.
		1.000	—	VII	47	За поддържане старото обдѣкло, мобили и похжщнина въ болницитѣ, санаториумитѣ и приютитѣ.
		500	—	IX	59	За пжтни и дневни пжри за командировки и прѣлѣстване на чиновници и служащи по санитарното вѣдомство.
		1.500	—	IX	60	За малки и бързи поправки на здания и разноски по поддържане на градини.
		50	—	X	72	За възнаграждение на членоветъ въ комисии по изработване законопроекти и други наредби, били тѣ длѣжностни или частни лица.
		2.665	—	II	5	За канцеларски потрѣби на окръжнитѣ управления.
		120	—	II	7	За печатане годишнитѣ доклади на окръжнитѣ управители.
		2.435	—	III	14	За купуване и поддържане обдѣкло, снаряжение и въоръжение на стражата, купуване принадлежности за обучението имъ, лѣкуване болни стражари и поддържане антропометрическа станция.
		4.785	—	III	16	За храна на задържанитѣ въ полицейскитѣ затвори лица.
		75	—	V	22	За купуване и поправяне на мобили, похжщнина, цинкографни плочи, пишущи и други машини.
6	№ 68 отъ 28 юний 1911 г. . .	235	—	V	23	За вѣстници списания и разни други книжа.
		30	—	VI	30	За канцеларски потрѣби, химикалии, мобили и похжщнина, апарати, газолитъ и пр.
		560	—	VI	31	За отопление и освѣтление на Дирекцията за опазване на общественото здраве, химическия и хигиеническия институти.
		215	—	VI	34	За отопление и освѣтление на бактериологическия институтъ.
		6.190	—	VII	41	За отопление и освѣтление на болницитѣ, приютитѣ, санаториумитѣ и др.
		600	—	VII	45	За храна на болнитѣ въ болницитѣ, приютитѣ и санаториумитѣ, карантинирани бѣдни пжтници, дежурния персоналъ, милосердитѣ сестри, акушерки и надзирателитѣ при приютитѣ и санаториумитѣ.
		2.875	—	VII	47	За поддържане старото обдѣкло, мобили и похжщнина въ болницитѣ.
		2.260	—	IX	59	За купуване и доставяне лѣкарства, прѣвѣзочни материяли и аптѣчни прибори за болницитѣ и др.
		4.270	—	IX	60	За малки и бързи поправки на здания и разноски по поддържане градини.
		885	—	X	72	За възнаграждение на членоветъ въ комисии по изработване на законопроекти и други наредби, били тѣ длѣжностни или частни лица.
	Всичко . .	64.500	—			
7	Министерство на народното просвѣщение.	2.000	—	I	3	За канцеларски потрѣби и пр.
		400	—	I	5	За купуване и поправяне мобили и малки поправки и пр.
		4.000	—	VI	43	За наемане помѣщения.
		800	—	VI	45	За отопление и освѣтление.
		700	—	VI	46	За купуване и поправяне мобили, малки поправки, обдържане зданията, сбиркитѣ и други подобни.
		1.000	—	VI	47	За учебни пособия и принадлежности и всѣкаквъ видъ материяли по ржчна работа, нужни за обучението и пр.
		1.000	—	VII	51	За отопление и освѣтление.
		900	—	XII	108	За възнаграждение на членоветъ отъ дисциплинаритѣ комисии.
		1.234	—	V	38	За купуване и поправяне на мобили за държавнитѣ и срѣдни училища и пр. пр.
		300	—	V	40	За устройство и поддържка на училищното стопанство при Кюстендилското педагогическо училище.
8	№ 58 отъ 21 априлий 1911 г. . .	38	—	X	74	За наемане помѣщения на училищнитѣ инспекции.
		98	—	X	75	За канцеларски потрѣби, пощенски разноски и др. за училищнитѣ инспекции.
	Всичко . .	12.470	—			
5	№ 97 отъ 11 ноември 1910 г. . .	2.000	—	I	3	За канцеларски потрѣби и пр.
		400	—	I	5	За купуване и поправяне мобили и малки поправки и пр.
		4.000	—	VI	43	За наемане помѣщения.
		800	—	VI	45	За отопление и освѣтление.
		700	—	VI	46	За купуване и поправяне мобили, малки поправки, обдържане зданията, сбиркитѣ и други подобни.
		1.000	—	VI	47	За учебни пособия и принадлежности и всѣкаквъ видъ материяли по ржчна работа, нужни за обучението и пр.
		1.000	—	VII	51	За отопление и освѣтление.
		900	—	XII	108	За възнаграждение на членоветъ отъ дисциплинаритѣ комисии.
		1.234	—	V	38	За купуване и поправяне на мобили за държавнитѣ и срѣдни училища и пр. пр.
		300	—	V	40	За устройство и поддържка на училищното стопанство при Кюстендилското педагогическо училище.
8	№ 58 отъ 21 априлий 1911 г. . .	38	—	X	74	За наемане помѣщения на училищнитѣ инспекции.
		98	—	X	75	За канцеларски потрѣби, пощенски разноски и др. за училищнитѣ инспекции.
	Всичко . .	12.470	—			

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрешено да стане прѣнасянето на сумитѣ	Сума		За по-пълване на		Наименование на разхода
		лева	ст.	гл.	§	
Министерство на финанситѣ.						
9	№ 10 отъ 17 ноемврий 1910 г. . .	1.000	—	I	3	За купуване книги, абониране вѣстници, списания и пр.
		2.000	—	VI	23	За обнародване разни обявления въ мѣстни и иностранны вѣстници и списания.
		20.000	—	VI	25	За командировка по служебни работи на длѣжностни и частни лица.
10	№ 7 отъ 20 януарий 1911 г. . .	6.000	—	I	2	За канцеларски разноски, отопление, освѣтление, купуване и поправяне мобили и пр.
		4.000	—	VI	23	За обнародване разни обявления въ мѣстни и иностранны вѣстници и списания.
		30.000	—	VI	25	За командировка по служебни работи на длѣжностни и частни лица.
11	№ 16 отъ 10 февруарий 1911 г. .	8.000	—	V	20	За наемане помѣщения за митнишкитѣ учрѣждения.
		2.000	—	VI	23	За обнародване разни обявления въ мѣстни и иностранны вѣстници и списания.
12	№ 51 отъ 12 априлий 1911 г. . .	1.000	—	IV	14	За канцеларски разноски, отопление и освѣтление, мобилировка и др. подобни разходи на акцизнитѣ управления и др.
		3.000	—	V	20	За наемане помѣщения за митнишкитѣ учрѣждения.
		2.000	—	VI	23	За обнародване разни обявления въ мѣстни и иностранны вѣстници и списания.
13	№ 80 отъ 12 май 1911 г.	8.000	—	VI	25	За командировка по служебни работи на длѣжностни и частни лица.
		4.000	—	VI	25	За командировка по служебни работи на длѣжностни и частни лица.
Всичко . .		91.000	—			
(Държавни дългове).						
14	№ 2 отъ 17 февруарий 1911 г. . .	2.890	—	III	13	За комисиона $\frac{1}{4}$ и $\frac{1}{8}\%$ върху сумитѣ, които ще се изплащатъ за купони и облигации по държавнитѣ заеми отъ 1892, 1902, 1904, 1907 и 1909 г. и други разноски за нуждитѣ на държавнитѣ дългове.
		26.700	—	III	14	За разлика въ курса, комисиона и други разноски по прѣводъ на суми въ странство.
15	№ 3 отъ 20 априлий 1911 г. . .	106	—	III	13	За комисиона $\frac{1}{4}$ и $\frac{1}{8}\%$ върху сумитѣ, които ще се изплащатъ за купони и облигации по държавнитѣ заеми отъ 1892, 1902, 1904, 1907 и 1909 г. и други разноски за нуждитѣ на държавнитѣ дългове.
		7.280	60	III	14	За разлика въ курса, комисиона и други разноски по прѣводъ на суми въ странство.
Всичко . .		36.976	60			
Министерство на правосъдието.						
16	№ 56 отъ 2 ноемврий 1910 г. . .	5.000	—	IV	23	За изплащане изгубени процеси, разноски по воденето имъ и за обезщетения.
		230	—	I	3	За отопление и освѣтление на централното управление.
		1.917	—	II	7	За канцеларски разноски на сѣдебнитѣ учрѣждения.
		3.150	—	II	8	За отопление и освѣтление на сѣдебнитѣ учрѣждения.
		12.055	—	II	9	За наемане помѣщения, приспособление на такива и обезщетение за поврѣди въ частни здания.
17	№ 38 отъ 22 мартъ 1911 г. . . .	555	—	III	11	За канцеларски разноски на окръжнитѣ затвори.
		21.046	—	III	13	За храна на затворницитѣ.
		12.134	—	IV	19	За пжтни и дневни пари за командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица.
		1.641	—	IV	21	За формено облѣкло на разсилнитѣ при министерството; тритѣ апелации, всички сѣдебни учрѣждения въ столицата и за надзирателитѣ при затворитѣ.
		1.570	—	IV	22	За възнаграждение на членове въ комисии по законодателни и други работи.
Всичко . .		59.298	—			

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрешено да стане прѣнасянето на сумитѣ	Сума		За по-пѣлване на		Наименование на разхода	
		лева	ст.	гл.	§		
18	№ 85 отъ 17 ноемврий 1910 г.	Министерство на войната.					
		1.600	—	VII	12	За купуване разни учебни пособия и помагала при обучението, правене мешени и купуване разни прибори и материали по стрѣлбата и др.	
		5.500	—	VIII	16	За поддържане мастерскитѣ въ войсковитѣ части, купуване топливо, материали, инструменти и поддържането имъ.	
		1.600	—	IX	18	За отопление и освѣтление помѣщенията и поддържане пещитѣ и огнищата, за инсталация и такси за електрическо освѣтление, купуване ламби, стѣкла и други по освѣтлението.	
		10.500	—	IX	19	За поддържане готварскитѣ сѣдове, купуване и поддържане музикантскитѣ инструменти, канцеларски разходи, откупуване бани, правене и поддържане такива въ частитѣ, пране дрехитѣ и пр. пр.	
		1.000	—	IX	21	За разходи по погребение умрѣли войници и даване пособие за погребение на бѣдни офицери, чиновници и служащи по военното вѣдомство.	
		50.000	—	X	25	За прѣвозване войскови тежести, разходи по укорпката имъ и наемане прѣвозни срдства прѣз врѣме на лѣтнитѣ занятия.	
		12.000	—	X	28	За поправяне и поддържане корабитѣ и адмиралтейството, купуване масла и топливо за корабитѣ, мастерскитѣ и други нужди за Дунавската флотия.	
		624	—	X	29	За печатане закони, уставы, положения, правилници, заповѣди по военното вѣдомство и други подобни.	
		10.000	—	X	30	Пособие за лѣкуване на военнослужащитѣ, възнаграждение на свидѣтели и експерти по сѣдебни дѣла и разноски въ сѣдилищата, възнаграждение на вѣщи лица, консултация по спорни граждански дѣла, врѣди, щети и загуби, причинени на населението прѣз врѣме на обучението на войската и пр. пр.	
		10.000	—	X	33	За поддържане, пазене и залѣсяване укрѣпления, купуване и поправяне шанцови и други инженерни инструменти, понтони, велосипеди, телефонни и телеграфни потрѣби, поддържане въздухоплавателнитѣ уреди, автомобили и мастерски.	
		35.800	—	X	34	За устройство и поддържане лагери и купуване и поддържане палаткитѣ.	
		1.000	—	X	38	За изплащане суми по изгубени процеси.	
		16.000	—	II	6	За облѣкло на новопроизведени офицерски кандидати и юнкери въ офицери и новоназначени на служба офицери, лѣкари, капелмайстори и чиновници, които носятъ военна униформа и за повиканитѣ на обучение запасни подпоручици.	
		2.196	—	VII	12	За купуване разни учебни пособия и помагала при обучението, правене мешени и купуване разни прибори и материали по стрѣлбата, купуване и даване призове по стрѣлбата и вѣдата и разходи по специалното обучение на инженернитѣ и артилерийски войски.	
		5.000	—	IX	18	За отопление и освѣтление помѣщенията и поддържане пещитѣ и огнищата, за инсталацията и такси за електрическо освѣтление, купуване ламби, стѣкла и други по освѣтлението.	
		15.400	—	IX	19	За поддържане готварскитѣ сѣдове, купуване и поддържане музикантскитѣ инструменти, канцеларски разходи; откупуване бани, правене и поддържане такива въ частитѣ; пране дрехитѣ и пр. пр.	
		19	№ 5 отъ 8 февруарий 1911 г.	3.000	—	X	24
50.000	—			X	25	За прѣвозване войскови тежести, разходи по укорпката имъ и наемане прѣвозни срдства прѣз врѣме на лѣтнитѣ занятия.	
9.112	—			X	29	За печатане закони, уставы, положения, правилници, заповѣди по военното вѣдомство и други подобни.	
5.000	—			X	30	Пособие за лѣкуване военнослужащитѣ; възнаграждение на свидѣтели и експерти по сѣдебни дѣла и разноски въ сѣдилищата; възнаграждение на вѣщи лица, консултация по спорни граждански дѣла, врѣди, щети и загуби, причинени на населението прѣз врѣме на обучението на войската и пр. пр.	
7.302	—			X	35	За поддържане конезавода и ремонтни депа, поддържане машини и сѣчива и поправката имъ; поддържане кола и упряжъ; домакински и канцеларски разходи; купуване сѣмена и други потрѣби по земледѣлието и пр. пр.	
3.800	—			X	38	За изплащане суми за изгубени процеси.	

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрѣшено да стане прѣнасянето на сумитѣ	Сума		За по-пѣлване на		Наименование на разхода
		лева	ст.	г.л.	§	
20	№ 55 отъ 15 априлий 1911 г. . .	5.700	—	II	5	За набавяне облѣкло и обуца за войниците и разсилнитѣ, наемане работници и набавяне машини и уреди по съшиването и изкърпването облѣклото и обувката.
		5.782	—	V	10	За поддържане обоза и обозната и артилерийската амуниция въ войсковитѣ части.
		5.460	—	IX	18	За отопление и освѣтление помѣщенията и поддържане пещитѣ и огнищата, за инсталация и такси за електрическо освѣтление, купуване ламби, стѣкла и други по освѣтлението.
		16.000	—	IX	19	За поддържане готварскитѣ съдове, купуване и поддържане музикантскитѣ инструменти, канцеларски разходи; откупуване бани, правене и поддържане такива въ частитѣ; пране дрехитѣ, постелкитѣ и трапезарийни бела; разни дребни домашни разходи по пазенето имуществото въ складовѣтѣ и пр. пр.
		48.000	—	X	25	За прѣвозване войскови тежести, разходи по укорпорката имъ и наемане прѣвозочни сръдства прѣвъ врѣме на лѣтнитѣ запития.
		11.131	—	X	26	За пѣтни, дневни, лагерни и столови пари.
		858	—	X	30	Пособие за лѣкуване на военнослужащитѣ; възнаграждение на свидѣтели и експерти по сѣдебни дѣла и разноски въ сѣдилищата, възнаграждение на вѣщи лица, консултации по спорни граждански дѣла, врѣди, щети и загуби причинени на населението прѣвъ врѣме на обучението на войската и пр. пр.
		635	—	X	33	За поддържане, пазене и залѣсяване укрѣпления, купуване и поправяне шанцови и други инженерни инструменти, понтони, велосипеди, телефонни и телеграфни потрѣби, поддържане въздухоплавателнитѣ уреди, автомобили и мастерски.
	Всичко . .	350000	—			
Министерство на търговията и земледѣлието.						
21	№ 7 отъ 4 февруарий 1911 г. . .	4.000	—	I	2	За канцеларски потрѣби, публикации, отопление и освѣтление, купуване и поправяне мобили, купуване книги, вѣстници, списания и други подобни за централното управление.
		300	—	I	6	За онаковане, прѣнасяне и прѣпращане разни нѣща, за пощенски такси и абонаментъ на телефонитѣ.
		400	—	III	64	За канцеларски потрѣби, публикации, отопление и освѣтление, купуване и поправяне мобили, инструменти, купуване книги, вѣстници, списания и други подобни за учрѣжденията по земледѣлието и отраслитѣ му.
		100	—	III	73	За мѣрки противъ болеститѣ на растенията, врѣдни растения, наскѣми и други животни, дезинфекция, обезщетение за изкоренени лозя, овощни градини и за унищожени пчелни кошари, въ слѣдствие болестта „Гнилецъ“.
		28.000	—	XI	152	За командировки на длѣжностни и частни лица.
22	№ 61 отъ 28 априлий 1911 г. . .	1.742	21	I	4	За наемане помѣщения за централното управление.
		120	—	III	73	За мѣрки противъ болеститѣ на растенията, врѣдни растения, наскѣми и други животни, дезинфекция, обезщетение за изкоренени лозя, овощни градини и за унищожени пчелни кошари, въ слѣдствие болестта „Гнилецъ“.
		750	—	IV	81	За печатане разни книжа.
23	№ 78 отъ 6 май 1911 г. . . .	4.800	—	XI	152	За командировки на длѣжностни и частни лица.
		376	60	III	55	За жилище, отопление, освѣтление, покѣщина на жилищата на курсиститѣ и пособия въ зимнитѣ земледѣлски училища, врѣменнитѣ земледѣлски курсове, вечерни и недѣлни училища.
	Всичко . .	40.588	81			
Министерство на общественитѣ сгради, пѣтищата и съобщенията. (Главна дирекция на пѣтищата, благоустройството и сградитѣ).						
24	№ 137 отъ 23 ноември 1910 г. . .	20.000	—	V	25	За командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица по смѣтка.
		2.500	—	V	24	За печатане разни книги, бланки, вѣдомости и др.

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрешено да стане прѣнасянето на сумитѣ	Сума		За по-пѣлване на		Наименование на разхода
		лева	ст.	гл.	§	
25	№ 81 отъ 12 май 1911 г. . . .	1.200	—	IV	19	За инсталиране централни отопления въ: Кюстендилската държавна болница, централния затворъ въ София, Александровската болница, пристройката къмъ Държавната печатница, психиатрическото отдѣление при Ловчанската държавна болница, терапевтическото отдѣление при Видинската болница, Народното събрание, болницитѣ въ Русе, Вѣла и др.
		1.083	—	V	24	За печатане разни книги, бланки, вѣдомости и др.
		3.757	—	V	25	За командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица по смѣтка.
26	№ 57 отъ 21 априлий 1911 г. . .	307	—	I	2	За канцеларски разходи, писма, телеграми и пратки, купуване и по-правяне мебели, чистене комини и отходни мѣста, разни принадлежности за литографията и разноски по прѣвеждане суми въ странство.
		196	—	I	4	За обѣкло на разсилнитѣ.
		795	—	IV	19	За инсталиране централни отопления въ: Кюстендилската държавна болница, централния затворъ въ София, Александровската болница, пристройката къмъ Държавната печатница и пр. пр.
		554	—	V	24	За печатане разни книги, бланки, вѣдомости и др.
		6.958	—	V	25	За командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица по смѣтка.
	Всичко . .	37.300	—			
(Главна дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата).						
27	№ 65 отъ 26 ноемврий 1910 г. . .	5.000	—	IX	46	За товаряне и разтоваряне на стоки отъ параходитѣ по Дунава въ вагонитѣ и обратно.
		10.000	—	XVI	70	За пѣтни и дневни пари за командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица.
28	№ 3 отъ 17 януарий 1911 г. . .	2.000	—	VII	32	За купуване, прѣвозъ и мито на канцеларски, нивентарни прѣдмети и мебели, писмени и чертежнишки материали, такси за писма и телеграми, чистене коминитѣ и канцеларитѣ; пране креватни принадлежности и кърпи, обявления и публикации.
		300	—	VII	36	За обѣкло и обуца на разсилнитѣ.
		15.000	—	XII	50	За товаряне разтоваряне, саботиране и импретниране на траверситѣ и пр. пр.
		10.000	—	XVI	70	За пѣтни и дневни пари за командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица.
29	№ 5 отъ 17 януарий 1911 г. . .	6.000	—	IX	44	Маневрени пари на прѣвозния и станционния маневренъ персоналъ за извършване маневритѣ въ по голѣмитѣ гари.
30	№ 79 отъ 7 май 1911 г. . . .	1.800	—	IX	45	Обезщетение за изгубени и поврѣдени стоки из аксѣтли пратки по желѣзницата.
		13.700	—	XIV	63	За километрически и икономически премии и прѣнощування на трапционния персоналъ и работницитѣ отъ работилницитѣ и депата.
		10.000	—	XVI	68	За печатане образци и разни книжа, билети, тарифи, товарителници и разписания.
		15.000	—	XVI	70	За пѣтни и дневни пари за командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица.
		500	—	XVI	71	Врѣмenni помощи за погребение бѣдни и пострадали желѣзнопѣтни чиновници, служаци и работници.
31	№ 36 отъ 19 мартъ 1911 г. . . .	1.500	—	VII	33	За освѣтление съ електрическа енергия и отопление помѣщенията на главната дирекция.
		8.000	—	VII	35	Разноски за прѣводи на суми въ странство и разлика въ курса отъ чуждитѣ монети.
		15.000	—	IX	43	Километрическо възнаграждение и за прѣнощуване на прѣвозния персоналъ по движението и на контролѣоритѣ по влаковетѣ.
		8.000	—	IX	44	Маневрени пари на прѣвозния и станционния маневренъ персоналъ за извършване маневритѣ въ по голѣмитѣ гари.
		5.000	—	IX	46	За товаряне и разтоваряне на стоки отъ параходитѣ по Дунава въ вагонитѣ и обратно.

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрешено да стане прѣнасянето на сумитѣ	Сума		За по-пѣлване на		Наименование на разхода
		лева	ст.	гл.	§	
31	№ 36 отъ 19 мартъ 1911 г. . .	8.000	—	XIV	61	За купуване прѣвозъ и мито на сѣчивни и други машини, сѣчива и инструменти за работилницитѣ, дената и за електрическитѣ и други инсталации; механически прибори, технически инструменти, инвентарни прѣдмети и за поправка на горнитѣ възъ отъ желѣзнопѣжнитѣ работилници.
		10.000	—	XVI	70	За пѣтни и дневни пари за командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица.
		1.000	—	XVI	71	Врѣмевни помощи за погребение бѣдни и пострадали желѣзнопѣжни чиновници, служаци и работници.
	Всичко . .	145800	—			
(Главна дирекция на почитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ).						
32	№ 21 отъ 11 декември 1910 г. . .	1.000	—	XIX	91	За поддържане склада, майстерската и литографията.
		8.000	—	XXI	107	За печатане разни книги, бланки и пр.
		10.000	—	XXI	110	За поддържане сѣществующитѣ телеграфни и телефонни линии, прѣнасяне стѣлбове и други материяли и за поправка на разни телеграфо-почтенски и телефонни прѣдмети.
		1.000	—	XXI	116	За възнаграждение на чиновници и служаци уволнени по болестъ.
33	№ 2 отъ 2 мартъ 1911 г. . . .	500	—	XIX	88	За канцеларски разноски, освѣтление, отопление, купуване и поправяне мобили и пишущи машини, чистене коминитѣ, отходнитѣ мѣста и за дребни поправки на правителствени здания и пр.
		18.000	—	XX	108	За пѣтни и дневни пари на длѣжностни и частни лица, командировани по служебни работи.
		100	—	XXI	117	За непредвидени разходи.
		400	—	XXI	120	За възнаграждение съ дневна заплата до 3 л. най-много на врѣменно наети лица, замѣстници на раздавачитѣ и междусѣлскитѣ куриери.
34	№ 35 отъ 19 мартъ 1911 г. . .	20.000	—	XX	99	За наемане помѣщения на станциитѣ.
	Всичко . .	59.000	—			

Т а б л и ц а В

за прѣнесенитѣ суми отъ запазенитѣ фондове за попълване на кредититѣ по нѣкои параграфи отъ бюджетитѣ на разнитѣ министерства за 1911 г., съгласно чл. 62 отъ закона за отчетността по бюджета, споредъ измѣненieto и допълнението му съ чл. 5 отъ закона, утвърденъ съ указъ № 26 отъ 2 мартъ 1911 г.

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрешено да стане прѣнасянето на сумитѣ	Сума		За попълване на		Наименование на разхода
		лева	ст.	гл.	§	
Министерство на вътрѣшнитѣ работи и народното здраве.						
1	№ 126 отъ 24 септември 1911 г.	1.000	—	V	23	За вѣстници, списания и разни други книжа.
		1.000	—	V	24	За формено облѣкло на разсилнитѣ при министерството, Софийското градоначалство и окръжнитѣ управления.
		1.000	—	V	27	За прѣвозване оръжия, облѣкло и други правителствени вещи.
		1.500	—	IX	58	За купуване сѣмове, уреди и покъщнина, въобще по устройството на медицинския и хигиенически музей при дирекцията, институтитѣ и пр.
2	№ 146 отъ 26 октомври 1911 г. Всичко . .	1.000	—	X	71	За изплащане изгубени процеси, обезщетение, лихви и разноски по воденето изъ пълнението имъ прѣзъ миналитѣ и настоящата години.
		10.000	—	V	25	Пятни и дневни пари за командировки по служебни работи и прѣмѣстване чиновници и служаци.
		15.500	—			
Министерство на народното просвѣщение.						
3	№ 69 отъ 28 априлий 1911 г.	2.000	—	I	4	За освѣтление и отопление.
		4.500	—	III	15	За купуване и поправяне мобили за сѣжитѣ, амбулаторни принадлежности, малки поправки, приспособление и поддържане на зданията, сбиркитѣ и пр. пр.
		4.000	—	III	16	За учебни пособия, за книги и списания съ подвързията и разносикитѣ по прѣнасянето имъ, материяли и всѣкакъв видъ принадлежности, по рѣчна работа и инструменти съ поправката и прѣнасянето имъ, както и купуване учебници на бѣднитѣ ученици.
		500	—	X	77	За отопление и освѣтление.
		1.500	—	X	78	За купуване и поправяне мобили, малки поправки, обдържане зданието, сбиркитѣ и други подобни.
		500	—	X	79	За учебни пособия и принадлежности и всѣкакъв видъ материяли по рѣчна работа, нужни за обучението, тетрадки, моливи, мастило, гуми и пр., както и за разноски по прѣнасянето имъ.
		7.000	—	XIII	108	Откупуване книги, списания и репродукции отъ картини за училищата, читалищата и за ученишки награди.
		6.000	—	XIII	114	За пятни и дневни пари за научни командировки вътрѣ и вънъ отъ царството.
		3.200	—	XIII	112	За участието на България въ международната юбилейна художествена изложба въ Римъ.
		345 60	—	V	26	За наемане помѣщения.
4	№ 104 отъ 27 юний 1911 г.	1.100	—	XIII	108	За откупуване книги, списания и репродукции отъ картини за училищата, читалищата и за ученишки награди.
		10.000	—	XIII	113	За пятни и дневни пари за командировки по служебни работи на длѣжностни и частни лица.
		8.000	—	XIII	114	За пятни и дневни пари за научни командировки вътрѣ и вънъ отъ царството.
		100	—	VIII	56	За запазване и поддържане на църквитѣ: „Св. София“ въ София, Асѣновата църква до Станимана, месемврийскитѣ църкви и други архитектурни паметници и за възнаграждение на пазачи.
5	№ 118 отъ 9 септември 1911 г.	834	—	X	75	За наемане помѣщения.
		200	—	X	77	За отопление и освѣтление.
		221 40	—	X	78	За купуване и поправяне мобили, малки поправки, обдържане зданието, сбиркитѣ и други подобни.
		Всичко . .	50.000	—		
6	№ 134 отъ 15 октомври 1911 г.	834	—	X	75	За наемане помѣщения.
		200	—	X	77	За отопление и освѣтление.
		221 40	—	X	78	За купуване и поправяне мобили, малки поправки, обдържане зданието, сбиркитѣ и други подобни.
		Всичко . .	50.000	—		
Държавни дългове.						
7	№ 5 отъ 1 юний 1911 г.	14.500	—	I	1	За погашение на 6% държавенъ ипотечаренъ заемъ отъ 1892 г.
		Всичко . .	14.500	—		

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрешено да стане прѣнасянето на сумитѣ	Сума		За по- пълване на		Наименование на разхода
		лева	ст.	гл.	§	
8	Министерство на финанситѣ. № 131 отъ 26 септември 1911 г.	5.000	—	I	2	За канцеларски разноси, отопление, освѣтление, купуване и поправяне мобили, поддържане литографията и пр.
		30.000	—	VI	25	За командировка по служебни работи на длъжностни и частни лица.
		3.000	—	VI	23	За обнародване разп. обявления въ мѣстни и иностранны вѣстници и списания.
		10.000	—	VI	37	За изплащане изгубени процеси, обезщетения, лихви и пр.
8а	№ 141 отъ 20 октомври 1911 г.	48.000	—			
	Всичко . .	48.000	—			
9	Министерство на правосъдието. № 112 отъ 22 августъ 1911 г.	10.000	—	IV	19	Пѣтни и дневни пари за командировки по служебни работи на длъжностни и частни лица.
		2.000	—	IV	21	Формено облѣкло на разсилнитѣ при министерството и при всички сѣдебни учрѣждения, безъ приставитѣ и за надзирателитѣ на затворитѣ.
10	№ 132 отъ 30 септември 1911 г.	200	—	I	2	За канцеларски разноси, пощенски, телеграфни и телефонни такси и пр.
		1.600	—	I	3	За освѣтление и отопление на централното управленіе.
		8.000	—	II	8	За отопление и освѣтление на сѣдебнитѣ учрѣждения.
		5.000	—	IV	19	Пѣтни и дневни пари за командировки по служебни работи на длъжностни и частни лица.
11	№ 158 отъ 12 ноември 1911 г.	400	—	IV	21	За формено облѣкло на разсилнитѣ при министерството и при всички сѣдебни учрѣждения, безъ приставитѣ и за надзирателитѣ на затворитѣ.
		6.000	—	II	8	За отопление и освѣтление на сѣдебнитѣ учрѣждения.
		5.000	—	IV	16	За купуване мобили, каси, пишущи машини, литографии и други разни щемпели, печати и знакове.
		400	—	IV	17	За купуване книги за библиотеки, абониране списания и вѣстници и разноси по доставката на такива отъ странство, както и помощъ за издаване съчинения и сборки по правото.
12	№ 103 отъ 22 юлий 1911 г.	8.000	—	IV	19	За пѣтни и дневни пари за командировки по служебни работи на длъжностни и частни лица.
		700	—	IV	21	За формено облѣкло на разсилнитѣ при министерството и при всички сѣдебни учрѣждения, безъ приставитѣ и за надзирателитѣ при затворитѣ.
	Всичко . .	47.300	—			
12	Министерство на войната. № 103 отъ 22 юлий 1911 г.	69.000	—	IX	19	За поддържане готварскитѣ сѣдове, купуване и поддържане музикантскитѣ инструменти, канцеларски разходи, откупване бани, правене и поддържане такива въ частитѣ, пране дрехитѣ, постелжитѣ и пр.
		12.000	—	X	24	За наемане помѣщения, отчуждаване мѣста за нови постройки и разширяване казармени дворове, ремонтъ и разни дребни поправки въ зданията и довършване на започнати постройки и др.
		20.000	—	X	34	За устройство и поддържане латери, купуване и поддържане палаткитѣ.
		10.000	—	X	38	За изплащане суми по изгубени процеси, обезщетение и разноси по воденето и изпълнението имъ прѣзъ миналитѣ и настоящата години по военното вѣдомство.
13	№ 128 отъ 24 септември 1911 г.	10.000	—	X	30	Пособие за лѣкуване на военнослужащитѣ, възнаграждения на свидетели експерти по сѣдебни дѣла и разноси въ сѣдилищата; възнаграждение на вѣщи лица и пр. пр.
		3.000	—	X	38	За изплащане суми по изгубени процеси, обезщетение и разноси по воденето и изпълнението имъ прѣзъ миналитѣ и настоящата години по военното вѣдомство.
		200	—	X	41	За повръщане неправилно внесени суми по бюджета за текущата година.
		1.000	—	VIII	17	За поддържане учебната ковачница: купуване топливо, материали, разни машини, инструменти и учебни пособия; инсталиране и монтиране машини и инструменти.
14	№ 147 отъ 26 октомври 1911 г.	37.700	—	X	38	За изплащане суми по изгубени процеси, обезщетение и разноси по воденето и изпълнението имъ прѣзъ миналитѣ и настоящата години по военното вѣдомство.
		178	—	X	41	За повръщане неправилно внесени суми въ съкровището по сключени бюджетни упражненія.
	Всичко . .	163078	—			
15	Министерство на търговията и земледѣлието. № 62 отъ 28 априлий 1911 г.	440	—	I	6	За облѣкло на разсилнитѣ.

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрѣшено да стане прѣнасянето на сумитъ	Сума		За по-глъване на		Наименование на разхода
		лева	ст.	г.л.	§	
16	№ 102 отъ 21 юлий 1911 г. . .	2.500	—	II	11	За канцеларски потребности, публикации, отопление, освѣтление, книги, вѣстници и списания, мобили и поправката имъ.
		500	—	III	53	За лѣкарства на училищнитѣ аптеки, лѣкуване на болни ученици и работници и прѣнасянето имъ до болницата.
		450	—	IX	159	За наемане помѣщения.
		8.000	—	I	2	За канцеларски потребности, публикации, отопление и освѣтление, купуване и поправяне мобили и абонаментъ на телефонитѣ.
		2.000	—	I	3	За купуване книги, вѣстници и списания и за подвързката имъ.
		300	—	I	6	За олтѣкло на разсѣялнитѣ.
		1.000	—	I	7	За опаковане, прѣнасяне и прѣпращане разни вѣща, шиене посылки и др.
17	№ 133 отъ 15 октомврий 1911 г. . .	3.000	—	III	46	За канцеларски потребности, публикации, купуване книги, вѣстници и списания, опаковане, прѣнасяне и прѣпращане разни вѣща и пощенски такси.
		4.000	—	III	49	За канцеларски потребности, публикации, купуване книги, вѣстници, списания и пр. пр.
		715	—	III	74	За канцеларски потребности, публикации, купуване книги и пр. пр.
		6.000	—	III	82	За купуване и раздаване на населението безплатно или съ намалени цѣни сѣмена отъ люцерна и др.
		3.500	—	IX	165	За пътни и дневни пари на длъжностни и частни лица за командировката имъ по прѣброяването на 31 декемврий 1910 г., за пътуване прѣвъ 1910 и 1911 г.
		11 000	—	XI	174	Разноски по водене процеси и за изплащане обезщетения, лихви и изгубени процеси за миналитѣ и текущата години.
		3.000	—	II	14	За снабдяване на централното провѣрително бюро по мѣрките и теглитѣ съ необходимитѣ еталони и уреди, за извършване провѣрнитѣ и на подвижнитѣ контролни бюро въ окръжитѣ съ необходимитѣ еталони отъ мѣрки и теглилки и пр.
18	№ 153 отъ 4 ноемврий 1911 г. Всичко . .	46.405	—			
Министерство на общественитѣ сгради, пжтищата и съобщенията. (Главна дирекция на пжтищата, благоустройството и сградитѣ).						
19	№ 73 отъ 4 май 1911 г. . . .	6.000	—	I	2	За канцеларски потребности, писма, телеграми и пратки, купуване и поправяне на мобили, разни принадлежности за литографията и разноски по привеждане суми въ странство.
20	№ 94 отъ 13 юлий 1911 г. . .	5.000	—	I	2	За канцеларски разноски и др.
		6.000	—	V	22	За печатане разни книги, бланки, вѣдомости и пр.
21	№ 125 отъ 24 септемврий 1911 г. . .	2.150	—	V	25	За изгубени процеси, обезщетение, лихви и разноски по воденето имъ прѣвъ миналитѣ и настоящата години.
		6.000	—	III	13	За купуване и поправяне разни снаряди, геодезически инструменти, шосейни сѣчива, валащи, сонди, уреди за изпитателната станция, за строителни материали и пр.
22	№ 129 отъ 24 септемврий 1911 г. . .	15.000	—	IV	14	За поддържане държавнитѣ здания, за поправки и приспособления, тротоари, огради, водоснабдяване, канали и за разни инсталации въ и около тѣхъ и пристройки къмъ сжжитѣ.
		20.741	—	IV	15	За продължаване и довършване строятѣ се държавни здания, отчуждаване мѣста за тѣхъ и пр.
		1.865	—	V	25	За изгубени процеси, обезщетение, лихви и разноски по воденето имъ прѣвъ миналитѣ и настоящата години.
		2.000	—	II	8	За канцеларски потребности, писма, телеграми и пратки, купуване и поправяне мобили, за чистене комини и отходни мѣста, за купуване каси за пари.
23	№ 154 отъ 4 ноемврий 1911 г. . .	5.000	—	IV	14	За поддържане държавнитѣ здания, за поправки и приспособления, тротоари, огради, водоснабдяване, канали и за разни инсталации въ и около тѣхъ и пристройки къмъ сжжитѣ.
		6.000	—	IV	15	За построяване и довършване строятѣ се държавни здания, отчуждаване мѣста за тѣхъ, както и за построянитѣ по-рано, направа тротоари, водопроводи, канали, ограждане и уриване двороветъ на сжжитѣ здания и построянитѣ по-рано.
		1.400	—	V	22	За печатане разни книги, бланки, вѣдомости и пр.
		5.500	—	V	25	За изгубени процеси, обезщетение, лихви и разноски по воденето имъ прѣвъ миналитѣ и настоящата години.
	Всичко . .	82.656	—			

№ по редъ	Нумеръ и дата на указа, съ който е разрешено да стане прѣнасянето на сумитѣ	Сума		За по- гълване на		Наименование на разхода
		лева	ст.	г.л.	§	
	(Главна дирекция на жельзницитѣ и пристанищата).					
24	№ 88 отъ 23 май 1911 г. . . .	800	—	VII	36	За облъкло и обуца на разсилнитѣ.
25	№ 100 отъ 18 юлий 1911 г. . . .	10.000	—	IX	45	За товаряне и разстоваряне на стоки отъ параходитѣ по Дунава въ вагонитѣ и обратно.
26	№ 127 отъ 24 септемврий 1911 г.	1.000	—	XVI	71	За изгубени процесии.
		2.000	—	VII	32	За купуване, прѣвозъ и мито на канцеларски, инвентарни прѣдмети и мобили, писмени и чертежнишки материяли; такси за писма и телеграми; чистене коминитѣ и канцеларитѣ; пране креватни принадлежности и кърпи; обявления и публикации.
27	№ 140 отъ 18 октомврий 1911 г. {	8.000	—	IX	43	Маневрени пари на прѣвозния и стационарни маневрени персоналъ.
		8.000	—	X	47	За вжлениари и работници по товаряне и разстоваряне разни материяли и за пазене магазинитѣ и складоветѣ.
		5.500	—	XVI	71	За изгубени процесии.
28	№ 161 отъ 16 ноемврий 1911 г. {	10.000	—	XVI	67	За пжтни и дневни пари за командировки по служебни работи на длъжностни и частни лица.
		1.000	—	XVI	68	За врѣмenni помощи за погребение бѣдни и пострадали жельзнопжтни чиновници, служащи и работници. Помощи за лѣкуване чиновници и служащи, пострадали отъ злоупотрека при изпълнение служебнитѣ си обязанности, за купуване изкуствени ржкѣ, носѣ, очи и пр.; за прѣнасяне ранени и лѣкуването имъ въ болницитѣ.
	Всичко . .	46.300	—			
	(Главна дирекция на пожитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ).					
29	№ 139 отъ 18 октомврий 1911 г. {	3.225	—	XIX	89	За наемане помѣщение.
		6.000	—	XXI	110	За поддръжане съществующитѣ телеграфни и телефонни линии, прѣнасяне стълбове и други материяли и за поправка на разни телеграфо-пощенски и телефонни прѣдмети.
		3.000	—	XXI	116	За възнаграждение на чиновници и служащи, уволнени по болестъ.
	Всичко . .	12.225	—			

Прѣдседателъ: Понеже никой не иска думата, полагамъ на гласуване прѣдложението, което се прочете отъ г. секретаря.

Моля г. г. народнитѣ прѣдставители, които го приематъ тѣй, както се прочете, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

Съ това дневниятъ редъ се изчерпва.

Слѣдующето засѣдание ще се състои утрѣ на опредѣленото врѣме — 2 ч. слѣдъ пладне — съ слѣдния дневенъ редъ: това, което остана отъ днешния дневенъ редъ, плюсъ прѣдложението, което направи търновскитъ народенъ прѣдставителъ г. Буровъ за измѣнение чл. 76 отъ закона за носене

военната тегиоба и нѣкои други дребни прѣдложения, които отдавна сж внесени и раздадени на васъ.

Министъръ-прѣдседателъ И. Гешовъ: И прошения.

Прѣдседателъ: Да, и прошения.

Който приематъ да имаме засѣдание утрѣ съ тоя дневенъ редъ, моля, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Приема се.

Вдигамъ засѣданието.

(Вдигнато 4 ч. 50 м. вечеръта)

Прѣдседателъ: Д-ръ С. Даневъ.

Секретари: { **А. Кипровъ.**
А. Буровъ.

Началникъ на Стенографското бюро: **Т. Гължбовъ.**